

МІСЯЦЬ ЛІТУВА

№ 33

Padaria Caieiras

KEPYKLA, MAISTO IR GÉRIMU

PARDUOTUVĖ

SAVININKAI

ONA IR EDVARDAS PAŽERAI

Vila Crescuma — Caieiras — E.F.S.J. — Est. S. Paulo

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Litwana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:

RUA VENDA NOVA, 116 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00

KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5

ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

Ž I N O M A

Siuvėja VERONIKA BACEVIČIENĖ,
iš MOOCOS, RUA da MOOCA 3206
nr., persikėlė į Av. ZELINĄ 60 nr.
(prie Rei do Prego).

Praneša savo klientams.

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIEINAMOS KAINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

GYDYMO - CHIRURGINĖ KLINIKA
Dr. ORLANDO LODOVICI

Gdytojas - Operatorius Hospital das Clinicas
Operacijos - moterų ligos - pribuvėjas - ambu-
lato-
rinis gydymas - venerines ligos.

Priėmimo val. Nuo 4 iki 7 val. kas dieną.

Šeštadieniais nuo 3 iki 5 val.

Vizitas Cr. \$ 40,00

Consultório: Lgo. S. José, N.º 1 - V. Zelina

Residência: Rua Santo Antônio, 724 - Fone 2-4460

VIENINTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
L I N D O Y A

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

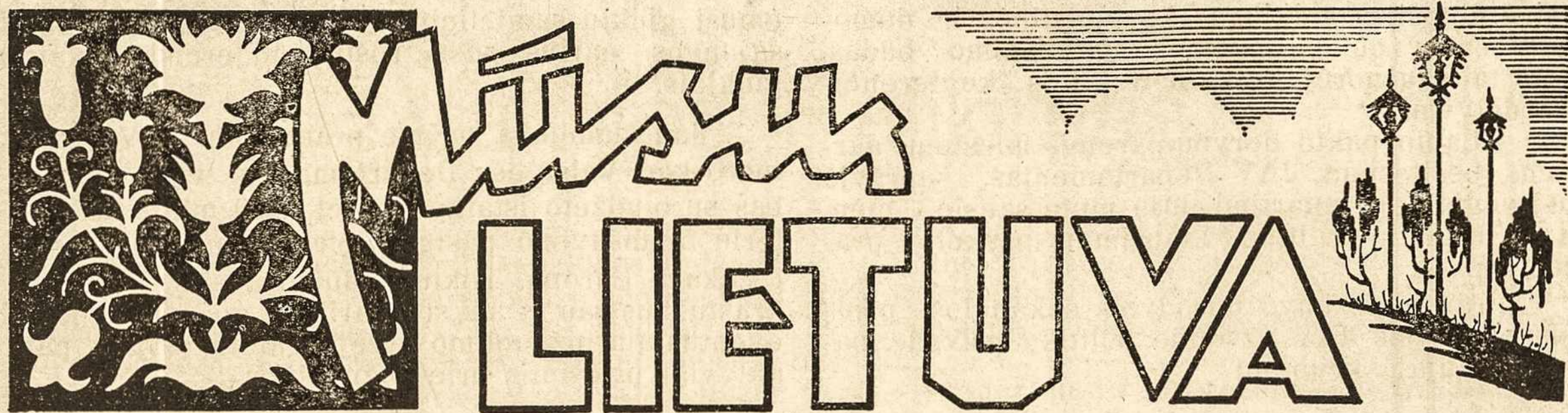
IRMĀOS CARRIERI

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmo-
gaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.
Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal, 3967
SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVISKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1949 (II m.)

São Paulo (Brasil) Balandžio 2 d. (Abril)

Nr. 7 (33)

HENRIKAS VALAVIČIUS

ATLANTO

PAKTAS

Maždaug prieš savaitę laiko JAV Departamentas paskelbė Atlanto pakto tekstą, o už keilių dienų iš Amerikos pranešama, kad jisai su didelėmis iškilėmis bus pasirašytas Vašingtone balandžio 4 dieną, dalyvaujant prezidentui Trumanui ir dvylikai pasirašančių valstybių ministrams, jeigu ir Portugalija apsispręs prisidėti.

Pakte dalyvauja: JAV, Kanada, Anglija, Prancūzija, Belgija, Olandija, Luksemburgas, Norvegija, Islandija, Danija, Italija ir Portugalija,

Portugalijos padėtis dar neaiški. Portugalijos vyriausybė yra linkusi prisidėti prie šio pakto, bet tam yra priešinga Ispanija, nes jos abi yra pasirašiusios vadinamą Iberų pusiasalio sutartį. Ispanija nebuvo pakviesta prieš jos pačios norą, valdžios formos ir jau minėtos sutarties.

Atlanto pakto parengiamosios derybos prasidėjo praeitų metų pusėje. Dabar, paskelbus sutarties turinį, baigiamieji darbai vykdomi aiškiai regimu skubotumu ir nėra abėjonės, kad bus pasirašytas nustatyta dieną.

Ši diena parinkta nepripuolamai: viena parą vėliau Flushing Meadows (New York valstybėje) prasidės UNO visuotinio susirinkimo darbai, kur, gal būtų, tragiškiausiu būdu bus išspręsti pasaulinės taikos klausimai. Vakarų valstybės daro apsisprendusį ir išpėjimą žingsnį prieš baimes, netikrumo ir politinio prievartavimo politiką, kokią varo S. Sąjunga ir jai paklusnūs sateilitai.

Pakte numatyta bendros gynybos plote įeina kraštai abipus Atlanto vandenyno pakrančių, drauge su salomis; gynamoji teritorija išplečiama ir į Europos vidurio okupuotas sritis kartu su Berlynu. Susitariančios šalys įsipareigoja užpuolimą prieš vieną kurį narį laikyti užpuolimu prieš visus sąjungos narius ir tuojau imtis bendrą gynimosi priemonių - imtinai ir karinės jėgos pavartojimo.

Tiek teritorijų apimtis, kurios įtraukiamos į Atlanto pakto gynybos sistemą, tiek gynimosi

uždaviniai ir priemonės, šiam paktui suteikia, savo turiniu, neturinčiam pavyzdžio istorijoje, ypatingos reikšmės. Tą pripažįsta Vakarai ir dar labiau S. Sąjunga, kuri nors pakte nepaminėta, bet tikrumoje yra tas menamas užpuolikas, prieš kurį ir organizuojamas bendras gynimosi frontas.

Šis paktas duoda visai naują kryptį JAV užsienio politikai nuo pat jų nepriklausomybės pradžios, kur ji daro visai naują politikos posūkį po šio karo susidariusių tarptautinių santykių plėtotei, kuri galutinai ir formaliai palaidoja vieno pasaulio ir nedalomos taikos viltis, ir tuo būdu pasaulį padalina į du - viens prieš kitą nukreiptus valstybių blokus: vakarų demokratiją ir komunizmo.

JAV pirmą kartą savo istorijoje įeina vadovaujamu veiksniu į militarinę ir kolektyvinę sąjungą taikos laikais su kraštais už Amerikos ribų. Tuo būdu sulaužo pirmojo prezidento George Washingtono politinį testamentą, kuris perspėja nedaryti kariškų sutarčių su Europos kraštais.

Toji naujoji JAV užsienių politikos kryptis savo pradžią yra gavusi 1948 m. birželio mėn. 11 d., kai senatas užgyrė respublikonų senatoriaus Arthur Wandenbergo pagarsėjusią rezoliuciją, kurioje jis pirmą kartą pasiūlė kalbamo pakto sudarymą.

Kaip matome pakto mintis buvo pasiūlyta tik trečiaisiais pokariniiais metais.

Didžiųjų šio karo laimėtojų, JAV ir Sovietų Sąjungos, paskelbtasis nusistatymas dar karui tebeeinant: - atstatyti pasaulinę taiką ir tautų gerbūvį, remiantis didžiųjų galybių vienybe ir draugišku susitarimu, neilgai buvo išlaikytas. Toje dvasioje suredaguoti San Francisco Jungtinių Tautų Konstitucija, praktiškajam Organizacijos darbui, lauktųjų vaisių nedavė. Toji vienybė, kurios didžiausias, jei ne vienintelis, stiprintojas buvo vokiečių durtuvo galybė, ir ne bendras valstybių laisvės ir tautų gerbūvio supratimas

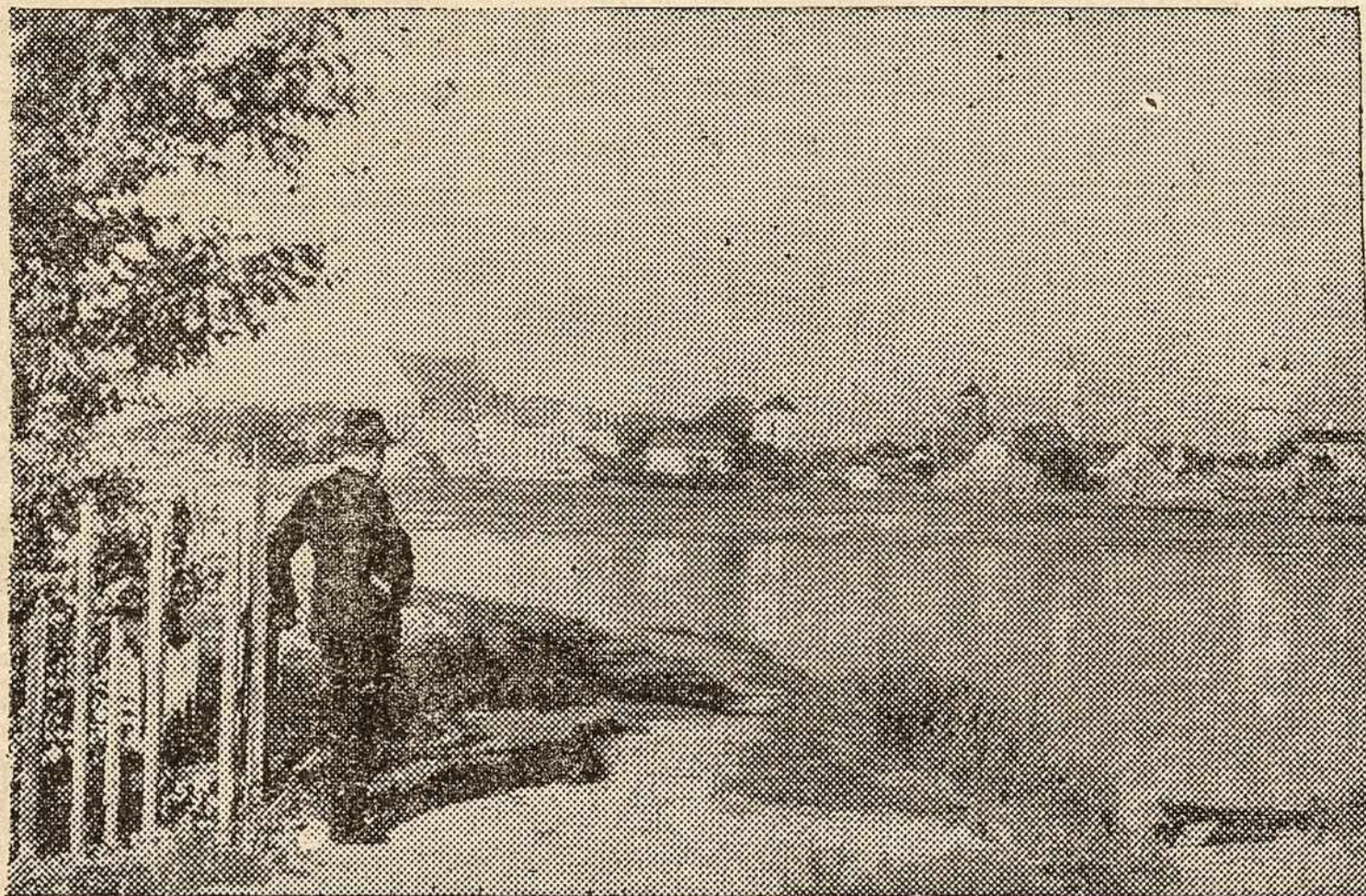
bei draugiškas, taikingas komunistinės ir demokratinės gyvenimo sistemos sugyvenimo būdas, kaip tai sau norėjo įsikalbėti Jaltos konferencijos dalyviai.

Atlanto pakto derybų parengiamiesiems darbams besitęsiant, JAV Departamentas, sąryšyje su rengiamąja sutartimi, 1949 metų sausio mėn. 14 d., užsienių politikos klausimais paskelbė pranešimą.

Pranešime buvo nurodytos sekančios prielaidos, kurios JAV užsienio politiką privedė pasukti naująja kryptimi.

ėmusi ginklų sandėlininko pareigas ir aprūpins sąjungos narius visų rūšių moderniškiausiais ginklais.

Jau šiandieną turime pranešimų iš Vašingtono, kad Valstybės Departamentas veda derybas su biudžeto įstaigomis dėl 1.500 milijonų dolerių finansavimo pasiūsti pirmuosius ginklus į Vakarų Europą. Tokiu būdu visa eilė Europos kraštų bus jau iš anksto kariškai aprūpinti, kad eventualaus užpuolimo atveju galėtų tuojau pat aktyviai priešintis prieš užpuoliką.

Štai, teka Nemunas pro Kauną

JAV, kaip UNO narys, turi aktyviai dalyvauti tarptautinių klausimų sprendime, kad garantuotų taiką ir patikrintą saugumą pačios Amerikos. Skelbiant šią naująją politiką, yra atvirai pripažįstama, kad baimė ir netikrumas slegia tautas visuose pasaulio kraštuose, ir stelbia Amerikos pastangas realizuoti tarptautinį ūkišką atkurtimą.

Jungtinių Tautų Organizacijos darbas buvo pastatytas į pavojų dėl Rusijos ir jos satelitų nuolatinio nenoro bendradarbiauti su dauguma valstybių, joje atstovaujamų.

Nežiūrint trijų metų nuolatinė pastangų pasiekti Sovietų Sąjungos užsienio politikos prisi-taikymo, tautos, mylinčios taiką, pamažu buvo priverstos įsitikinti, kad turi griebtis tiesioginių priemonių, neprieštaraujančių JTO konstitucijos tikslams ir dvasiai, kad išvengus tolimesnių laisvės netekimo pasikartojimų, ir sumažintų tiesioginio užpuolimo pavojų.

Ilgai buvo rengiamas būsimojo pakto tekstas, ir kai šiandieną skaitome to teksto paskelbtąjį projektą, kuris matomai jau daugiau nebus pakeistas, negalime praeiti pro šalį, nepaminėję būsimos sutarties kai kurių nuostatų, kurie iš esmės paliečia būsimųjų pakto signatarų politinę ir militarinę būklę.

Susitariančios šalys jau iš anksto pasirengia kariškai, bendrai ir individualiai, kad įvykus užpuolimui, tuojau pat galėtų reaguoti ginklo jėga. Didžioji pasaulio pramonės galybė yra apsi-

(Sekančiame numeryje bus nagrinėjamas pakto turinys ir pasaulinė politinė reakcija sąryšy su paktu).

Vaidilos Palikimas

Algutis tik tik pabudo ir šypsojos akių neatverdamas. Jis nenori pabusti iš saldaus miego. Dar jis tebemato prie jo pasilenkusį juodplaukį, drąsaus žvilgsnio vyrą, jo tėvą, jį kalbinantį.

Kai berniukas atvėrė akis, jos atsimušė į čiužinį. Tai dviaukštės lovos antro aukšto čiužinys. Berniukas gulėjo lyg grabe. Už pilkų antklodžių sienų virė gyvenimas. Tokių atitvertų kambariukų šioje salėje daugybė. Iš anapus trečios uždangos pasigirdo aštrus, įsakantis Galinienės balsas:

— Rožele, pasiskubink, stok į eilę. Paimk vaikams davinį. Beje, dar Vaidilienės vaikui parnešk, nes ji išėjo į miestą. O aš turiu dar šian die mezginį užbaigti. Ūkio vedėjas liepė jau pristatyti megztukus.

«Vaidilienė - tai mano mamytė», - nutarė vaikas, prisiminęs, kad taip ją vadina žmonės. Jo mamytė vargšė. O Galinienės vaikai turi daug žaislų, suvalgo daug daug šokolado. Jų tėvas tarnauja pas amerikonus.

Algutis ūmai pašoko iš lovos ir vienmarškiniš užsirioglino ant medinės dėžės - stovyklinės kėdės. Įbedęs akutes į vyro fotografiją ant staliuko, gailiu balsu prašneko:

— Tėveli, kodėl tu palikai Žaliojoj? Kam tas devynagalvis slibinas? Reikėjo paprašyti šv. Jurgio jį su kardu sutriuškinti, o tau vertėjo būti prie manęs. Juk aš tavo sūnus. O man dabar taip norisi turėti šautuvą ir kaugumi... Dievuliau, Dievuliau, atsiųsk man tėvelį!

Už pilkų antklodžių sienų pasigirdo garsus juokas.

— Ta Vaidilienė visokių balabaikų pripasakoja savo vaikpalaikiui. O tas durnelis tiki, - juo kėsi Galinienė.

— Kažin, ar tiesa, kad jos vyras liko Lietuvoje? Baikos, aš tuo netikiu. Girdėjau žmones sakant, kad Vaidila tarnavęs vokiečių kariuomenėje. Dabar gal kur nelaisvėj trūni, - atsiliepė Skirienė.

— Kaip jum ne gėda, ponios, apkalbėti savo tautietę. Ir dar tokią rimtą moterį, - sutramdė jas studentė Žigutė. — Kaip tas trūnijimas stovykloje susmulkina žmogų! Kodėl jūs nenorite tikėti, kad jos vyras, kaip ir daugelis kitų, liko Lietuvos miške?

Moterys buvo sugėdintos, bet dar nenorėjo pasiduoti. Tačiau Algutis nebeklausė jų kalbos. Jis tebekalbino savo tėvo atvaizdą.

— Žinai, tėveli, jei aš turėčiau šautuvą, tai tau padėčiau kariauti. Tu su kardu šast šast slibinui per galvas, o aš su šautuvu pykšt pokšt, ir baidyklė keberiokšt. Ateik, tėvuliuk, atnešk man šautuvą.

Ir nematė berniukas, kad už jo pečių stovėjo motina. Per jos jauną išblyškusį veidą riedėjo ašarės, bet jos lūpos šypsojos. Ji priglaudė sūnų prie krūtinės ir pabučiavo jo akis.

— Tu esi tikras Vaidilos ainis, - tarė ji švelniai. — Tavo tėvelis džiaugtusi tūkį tave matydamas. - Bet tu sušalai, vaikuti, - ir ji skubiai pradėjo jį rengti.

— Kodėl tėvelis džiaugtusi? - susidomėjo

berniukas, ir jo akutės nevaikiškai susimąstė.

Motina pagalvojo, kad jos vaikutiis tremtyje, kaip ir kiti stovyklos vaikai, nelaiku subrendo. Ir jai pasidarė liūdna. Betgi reikia vaikukui atsakyti.

— Todėl, kad žinotų, jog Vaidilų palikimas nežus, - paaiškino ji.

— Koks palikimas, mamyte? - susidomėjo vaikas, apkabindamas motinos kaklą. Jo melsvos akys nekantriai laukė gražios pasakos.

— Tu, Alguti, to dar nesuprasi.

— Ne, mamyte, prašau man papasakoti. Aš jau didelis, aš viską suprantu, - atkakliai tvirtino jis.

Motina susimąstė. Ji prisiminė savo sužadėtuves. Vytautas Vaidila, jos mokslo draugas, jai seniai patiko. Atviras, linksmo būdo... Bet tą lentingą dieną jis buvo labai rimtas. «Aneliuke, — pareiskė jis jai, - aš perėmiau iš bočių sunkų palikimą. Tad tu apsisvarstyk už manęs tekėdama. Lietuvai prasideda sunkūs laikai. Su lenkais teko užmegzti diplomatinius santykius, vokiečiai pasiėmė Klaipėdą, kaip ir daugel kitų žemių Europoje, o dabar galanda ginklus prieš bolševikus. Lietuva jiems visiems ant tako. Mūsų nepriklausomybė pavojuje. Mūsų visų pareiga ginti savo kraštą, — pasakys. Taip, brangioji, tavo tiesa. Tačiau toji pareiga tėra ginti galimybių ribose. O aš privalau jį ginti, nors ir ta kova būtų beviltiška.» - Ji klausiamai pakėlė akis. Tada jis papasakojo jai Vaidilų šeimos padavimą, einantį iš kartos į kartą.

O dabar Vytauto Vaidilos žmona nusileido sūnelio prašymui ir pusbalsiai pradėjo:

Seniai, seniai, beveik prieš šešis šimtus metų, kada Lietuvą valdė didysis Lietuvos kunigaikštis Vytautas, gyveno toks Vaidila. Jis su kitais vaidilomis ir vaidilutėmis kurstė švento miško alkvietėje amžinąją ugnį, degino aukas, aukodamas dievams. Tada lietuviai buvo pagonys, tikėjo daug dievų. Bet Lenkijos karalius Jogaila su Vytautu nutarė Lietuvą padaryti krikščionišką. Privažiavo iš Lenkijos Lietuvos daugybė kunigų ir pradėjo visus krikštyti. Lietuviai buvo pripratę prie savo senoviško tikėjimo, todėl nenoriai krikštinosi. Juo labiau, kad jie nieko nesuprato, ką jiems kalbėjo lenkų kunigai. Kai kurie slapta atlikinėjo pagoniškas apeigas. Taip pat daugelis vaidilų, pasislėpę miškuose, dar tebegarbino dievus, tebevaldė šventąją ugnį. Tavo bočius Vaidila, priėmęs katalikų tikėjimą, vedė vaidilutę, kurią nuo senojo mylėjo. Bet juodu nebuvo laimingi. Bijojo dievo keršto. Mat, Vaidilos žmona — vaidilutė sulaužė duotą dievams priesaiką — visą amžių likti netekėjusia. Dievams permaldauti Vaidila slapčia nuvyko į šventą mišką ir sudegino prigesusioje alkvietėje kažkokį gyvulį. Aukai baigiant degti, tavo senolis davė dievams priesaiką: «Perkūne, dievaiti, — tarė jis iškėlęs rankas į dangų, — nerūstauk ant manęs, nepersmeik manęs savo ugninėmis vilyčiomis. Nebauski manęs ir mano pačios. Papūtė nauji vėjai, ir mudu netesėjom Tau duotos priesaikos. Bet aš Tau naujai prisieksiu ir, teprary-

KAI SKESTA LAIVAS...

Jūrininkai pasakoja, kad pelės turinčios «seštą juslę» — atspėjančios besiartinančią laivui grėsmę ir šokančios į vandenį, tarytum, ieškodamosi šsigelbėjimo...

Panašus reiškinys šiuo metu vyksta prie «geležinės uždangos», kuri skiria Vakarų Europą nuo sovietų «rojaus». Apie 300 rusų karių kasdien atbėga į vakarus ir meldžia prieglaudą. Jų tarpe esama net labai aukšto rango pareigūnų. Pav., prieš kiek laiko į anglų zoną atbėgo vienas rusų generolas, o rytojaus dieną tos pačios zonos viename aerodrome nusileido rusų karinis lėktuvas ir du jį vairavę karininkai. Jie pareiškė, kad pabėgę iš Sovietų Sąjungos ir atvežę labai svarbių žinių ir dokumentų vakariečių vyriausybėms. Iš tikrųjų, dar tą pačią dieną, jie, stiprios anglų karių sargybos lydimi, buvo nuvežti į Londoną ir atiduoti Intelligence Service agentams.

Vienintelis pasaulio istorijoje reiškinys - šitoks masinis bėgimas vienos valstybės piliečių į kitą valstybę. Bėgimas iš «rojaus», aptverto spygliuotų vielų tvora... Tikrai turi būti «laimingi»

ja mane žemė, jei aš šios priesaikos netesėsiu. Ateina Lietuvai sunkūs laikai, nes ji susidėjo su klastingais lenkais. O Tu, Perkūne, mūsų kraštą globoji. Tad aš Tavo akivaizdoje prisiekiu ne tik dainomis, kaip ligšiol, garsinti Lietuvos vardą, jos d dvyrių žygius, bet ir kardu stovėti Lietuvos sargyboje, ir, ištikus pavojui, ginti ją iki paskutinio kraujo lašo». Padavimas sako, kad Perkūnui ta priesaika patiko, nes, Vaidilai bebaigiant kalbėti, su didžiausiu trenksmu iš dangaus pasipylė į alkviety ugnys ir sudegino aukos likučius. Kai Vaidilos sūnus paūgėjo, prieš eidamas į karo žygį, jis jam pasakė: «Sūnau, nežinau ar aš besugrįšiu namo. Tad tau iš anksto perduosiu palikimą. Tai nebus lobis, vaikeliai, bet brangiau už lobį. Tai Lietuvos garbė! Sūnau, stovėk Lietuvos sargyboje iki paskutinio kraujo lašo. Neleisk priešams jos terioti, gink jos kalbą, jos papročius, tikyba. Būk tikras Lietuvos sūnus. Toks mano palikimas tau. O tu jį perduosi savo sūnui, o jis savo vaikui...» Ir taip, Alguti, tas tavo bočio palikimas perduodamas iš kartos į kartą. Nė vienas iš Vaidilų giminės neatsisakė tėvų palikimo, nors ir jų pirmtakūnas davė priesaiką netikram, pagoniškam dievui Perkūnui. Tavo bočiai mušė kryžiuočius, tavo protėviai žuvo Lietuvos sukilimuose, tavo diedukas kentėjo Sibire už lietuvišką knygą, tavo tėvas paliko Žaliojoj ir kovoja prieš raudonąjį slibiną. O tu...

— O aš, mamyte, — užsidegė vaikas, — kai užaugsiu, būsiu lakūnas. Tada aš padirbsiu didelę didelę bombą, ją paleisiu iš dangaus ant slibino, ir jis kriokdamas prasmegs žemėn.

Motina žvilgterėjo į žibančias savo lepunėlio akis, paskui į vyro nuotrauką ant staliuko, ir tarė šypsodamasi pro ašaras:

— Alguti, aš tikiu, kad tu neišsižadėsi Vaidilų palikimo, o garbingai jį priimsi. Tavo tėvelis vykdo bočių testamentą, o jo draugai Žaliojoj naujai išsižadėjo. Jie tokį pat palikimą perduos savo kraujo broliams ir ainiams. Ir Lietuva, vaikuti, vėl prisikels. O gal ir neužilgo...

to «rojaus» gyventojai, jei jie po 300 į dieną šoka per tą tvorą — šoka net per kulipkų lietu... .

Nejuokais susirūpino rusų karinė vyresnybė. Ji ėmėsi griežčiausių priemonių šiam bėgimui sustabdyti. Berlyno gatvės užrioglintos barikadomis, sustiprintas «sienos» saugojimas, mirtimi baudžiamas kiekvienas, kas tik mėgintų bėgti ir būtų sugautas. Pačioje kariuomenėje sustiprintas ideologinis maskolėlių švietimas. Politrukų skaičius patrigubintas. Jie išsijusę šviečia grynuoju marksizmu — stalinizmu kacapų galvelės, pasakodami, kokių «laisvių» ir «gėrybių» atnešė Stalino «saulė» laimingiausiems pasauly Rusijos piliečiams, ir kokie nelaimingi, prispausti ir išbadėję yra kitų krsštų — kapitalistinių kraštų — žmonės. Visa bėda, kad šitie kacapai patys pamatė skirtumą tarp jų velkamos vergijos ir sočių bei laisvų Vakarų Europos ir Amerikos žmonių. Politrukų «švietimas», kaip matyti, maža beturi pasisekimo. Dezertyrų skaičius nemažėja, o diena dienon auga.

Kuo išaiškinti šis niekur pasauly negirdėtas reiškinys?

Yra dvi nuomonės, kurias mes čia patieksime.

Pirmoji nuomonė, ir, mūsų manymu, tikroji, bus tokia.

Rusija sparčiai ruošiasi karui. Ji gerai žino, kad jei ne dabar — tai jau niekad pasaulis nekris į jos «globą». Marshallio planas vakaruose, o komunistų visiškas susikompromitavimas «cangurū» teismais ir kitais prievartos metodais satelitiniuose kraštuose veikia pasaulio opinią

V. ALIŠAS

Nepažistamam karininkui.

Lenkam privertus Lietuvą užmegzti diplomatinis santykius ir jų pasiuntiniui Kaune įteikiant kredencijalus Lietuvos vyriausybei, vienas tame akte dalyvavęs karininkas neįstengė sulaukyti ašarų.

Iš laikraščių.

Tavęs, o mano mielas Broli, nepažistu:
Tu - šiaurėj tolimoj; aš - tropikuos tarp girių.
Tačiau vienam krašte prabėgo mūs jaunystė -
Krašte... už jį tiek daug draugų tavųjų mirė!

Ir Tu kaip kūdikis už Tėviškę pravirkai -
Kaip kūdikis ant motinos minkštųjų kelių -
Kad kraujo ežerai į žemę veltui mirko,
Kad gėda pirmąkart lietuvio kardą gelia.

Tekėjo ašaros pro drebantįjį bluostą...
Ne ašaros - žarijos iš akių Tau krito.
Ir kuo, ir kuo Tave, o Broli mano, guosti?
Ką drebančia ranka turiu Tau parašyti?

Tikėk: tie kaulai kils, kaip javo išplaukimas,
Ir kryžiai sudrebės gale kapų pavirtę.
Išdegins mūs akis jų kruvinas žvelgimas
O eisime tada - kovot, laimėt ar - mirti!

prieš Rusiją, prieš komunistus ir jų diktatūrą. Atlanto saugumo paktas, milžiniškas Amerikos ginklavimasis, atominės bombos, ir bambonešiai, kurie pralenkia garsą, atvėrė rusams akis. Jie gerai supranta, kad jokia būdu negalės laimėti karo prieš šitaip ginkluotas demokratijas. Sveikas protas (o jo eiliniam rusui nestinga), sako, kad reikia gelbėtis, kol kar nevēlu. Rusų kariuomenėje amerikiečio sąvoka lygi pusdievio sąvokai. Nieko čia negali pakeisti nekenčiami politrukai. Rusai sako: « Prieš amerikanec — šapka daloj».

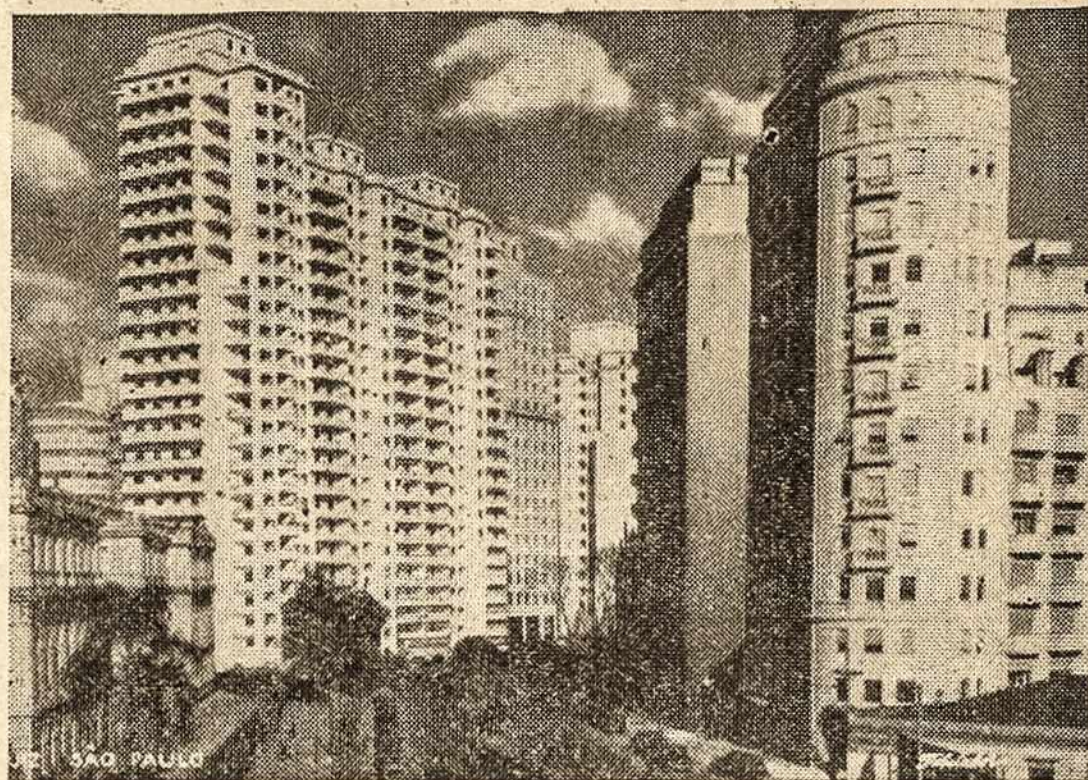
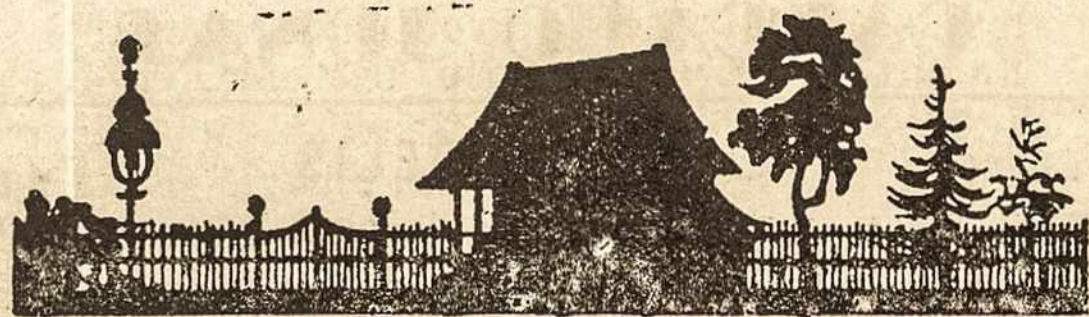
300 kasdien, 9.000 į mėnesį — reiškia, beveik ištisa divizija «nubyra» kas mėnuo nuo «galingiausios» pasaulio armijos... Jeigu šitie 9.000 rusų rizikuoja savo gyvybe, jie žino, ką daro, ir kurioje pusėje geležinės uždangos bus saugiau trečiojo pasaulinio karo metu. Kai bėglių tarpe esama žilų generolų, kariems prieinamos visos karinės Rusijos paslaptys, tai demokratinių kraštų vyriausybės turi rimtų davinių pasitikėti ateitimi.

Bet... yra ir antroji galimybė. Visuomet turime atsiminti, kad Stalinas visą savo gyvenimą ėjo vien suktais keliais. Labai galimas dalykas, kad visi šitie bėgliai yra ne kas kita, o tik komunistų taktika suklaidinti vakariečiams. Labai galimas dalykas, kad Stalinas paaukvoja kas mėnuo po 9.000 savo neišsemiamų rezervų, kad palaikytų gyvą karo psichozę demokratiniuose kraštuose ir priverstų juos vis labiau ginkluotis. sutrukdant tuo pačiu metu atsistatymą taikos gyvenimui. Stalinas žino iš savo patirties, kiek kai nuoja milžiniškas ginklavimasis. Visas pasaulis žino, kad ne viskas tvarkoje pačioje Rusijoje dėl to paties ginklavimosi ir jo suėdamų išlaidų. Yra nuomonė, kad amerikiečiai tyčiomis įtempia tarptautinę situaciją, kad priverstų Rusiją ginkluotis ginklais, kurie atominės eros kare nebeturės jokios reikšmės. Taigi, sakoma, Stalinas pučias dūmų į akis vakariečiams, kad pritaikydamas aną patarlę: «Kaip tu man — taip aš tau.»

Netikime šios hipotezės galimumą. Amerikiečiai, o jau ypač anglai, nėra tokie naivūs, kad katę pirktų per zuikį. Šie dezertyrai perduodami slaptosios tarnybos agentams, kurie palygina, sugretina, suskirsto jų parodymus, priešpastatydami juos faktams, žinomiesiems iš kitų šaltinių. Šiandien ne taip jau lengva apgauti Intelligence Service — tegul ir gerai bei ilgai dresyruotiems Rusijos agentams...

Stovime didelių įvykių išvakarėse. Istorija netrukus atsakys į šį keisčiausią modernių laikų reiškinių — masinį rusų karių bėgimą pas potencialinius savo priešus.

V. BARZDUKAS

Vienas iš São Paulo vaizdų.

Lietuviai Venezueloje

VYTAUTAS SAKALAS

«M. L.» spec. bendradarbis Venezueloje

VASARIO 16 MINĖJIMAS

Vietos ir apylinkės lietuviai Vasario 16 minėjimą pradėjo pamaldomis Don Bosco Kolegijos «Maria Auxiliadora» bažnyčioje.

Mišių metu gražiai giedojo neseniai į Venezuelą atvykęs solistas lietuvis Romas Jonis-Joneliukštis su žmona Margarita.

Po pamaldų tos pačios Kolegijos salėje įvyko minėjimas, kurį atidarė p. Jonas Stanevičius.

P. Diržys savo kalboje turiningai nušvietė Vasario 16 reikšmę. Nuoširdžiai kvietė visus lietuvius būti vieningais — vienas kitam broliu būti.

Pasiųsti sveikinimai asmenims ir organizacijoms, kurie - kurios stovi mūsų Tėvynės laisvės atgavimo sargyboje

Minėjimas baigtas Tautos Himnu.

S P O R T A S

VALENCIA.

Penkių lietuvių jaunuolių pasiryžėlių dėka, būtent: Algio Šliogerio, Antano Šulco, Leono ir Antano Baziliauskių ir Vytauto Sakalausko (jauniaus) įsteigta krepšinio komanda.

Tai pirmutinė krepšinio komanda Venezueloje iš emigrantų ir sudaryta iš lietuvių.

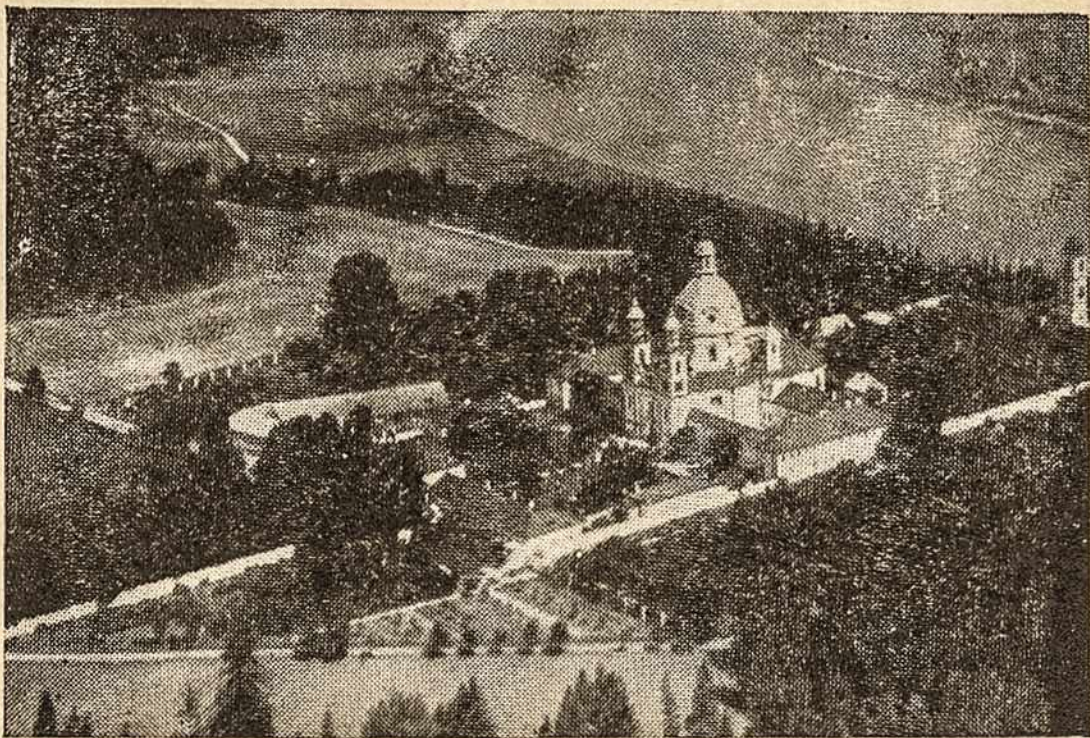
Jaunuoliai kas vakarą energingai treniruoja ir žada išsikovoti Estados Carabobo meisterio vardą, o toliau pliekti ir kitas estadas.

Anot jų: «Juk negalima padaryti Lietuvai gėdos. Lietuva Europos Meisteris».

— Lietuviai krepšininkai pakviesti dalyvauti vykstančiame krepšinio turnyre Estados Carabobos meisterio vardui įgyti. Iki šiol turėtų dviejų rungtynių su didele taškų persvara lietuviai eina pirmyn be pralaimėjimų, sukeldami baimės vietos krepšinininkų tarpe.

Valio lietuviai! Jūsų lietuviška trispalvė su Gedemino stulpais ant krūtinės tesuteikia jums

Pažaislis, viena iš gražiausių Lietuvos vietovių.

jėgos ir ištvermės tolimesniai kovai ir laimėjimams!

— Atvykęs į Venezuelą ir apsigyvenęs Valencijoje solistas Romas Jonis - Joneliukštis žada uoliai prisidėti prie lietuviško kultūrinio darbo.

Netrukus bus sudarytas choras, kvartetas su kuriu lietuviai gražiai galės reprezentuoti vietinių tarpe.

Kovo 23 d. solistas davė viešą koncertą «Imperios» teatre. Buvo išpildytos operų arijos ir lietuvių liaudies dainos.

— Atvykęs iš Vokietijos Rebdorfo lietuvių stovyklos į Venezuelą veterinarijos gydytojas p. Zigmas Noreika apsigyveno ir įsijungė į darbą viename dideliame gyvulių ūkyje, kuriame eina veterinarijos gydytojo pareigas.

P. Zigmas Noreika minėtame ūkyje žada su rasti darbo ir kitiems lietuviams.

MIRÉ A. BAZILIAUSKAS

Vasario 15 d. Valencios m. ligoninėje, nesulaukęs gerklės operacijos, mirė Antanas Baziliauskas.

Velionis buvo lietuvis patrijotas. Ilgus metus buvęs Lietuvoje veiklus Šiaulių S - gos narys, taip pat žinomo «Perkūno» choro dalyvis.

Bolševikmečiu už lietuvišką atvirą žodį buvo kalinamas ir kankinamas. Giliai širdyje pergyveno Lietuvos tragediją ir laukė Tėviškės laisvės dienų. Deja... su savo didžiais lūkesčiais ir troškimais nukeliavo kapan.

Paliko žmoną ir tris sūnus.

Palaidotas vietos katalikų kapinėse.

Velionis buvo atvykęs iš Vokietijos - Rebdorfo lietuvių stovyklos.

Tebūna ANTANUI lengva svetimoji žemelė, kurią Jam Dievas yra paskyręs Amžinajam poilsiui.

Antano Baziliausko našlei sušelpiti buvo padaryta piniginė rinkliava, kurios metu S. Sakalauskienė ir Gorodeckienė surinko 185 bolivarus, o p. Marytė Šulcaitė 88 bol.

UŽMIK, LĒLYTE

Aldonėlė migdo lėlę,
Supa ją lėtai.
Pasiguldžius patalėlin,
Jai dainuoja taip:

— Oi, užmik, užmik, lėlyte,
Saldžiu miegelio.
Oi, užmik, užmik, mažyte,
Čiūčiu liūliu liu.

Jau saulutė nusileido.
A - a - a, neverk.
Ašaras nubrauk nuo veido,
Akeles užmerk.

Štai, žiūrėk, meškutis snaudžia.
Mik, užmik ir tu!
Štai, sparnus paukšteliai glaudžia.
Mik su jais kartu!

V. Papečkys

MŪSU KAINOS
atatinka mūsų

PAGAMINTU
BATU tikrai
vertei

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda.
Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados
pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
Didelis patvarumas
Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 809 - TEL. 9-4682

LOJA: AV. ZELINA, 73

MAITINIMOSI KLAUSIMAS

Dr. E. Draugelis

Jeigu anais laikais, esant tėvynėje, mažai kvaršindavome galvą klausimu — ką rytoj ar net šiandien valgysime, nes maisto buvome perteke, tai atsidūrus tremtyje, ar emigravus į užjūrius, šitas klausimas dažnai darosi labai opus. Tokiu jis darosi ne vien tik dėl to, kad lėšų stokuotume maistui įsigyti; yra das ir daugiau gana rimtų priežasčių. Imkime kad ir vietos klimato sąlygas, kurios neleidžia mums veik jokių maisto atsargų susidaryti: čia viskas pelyja, kirmyja ir genda.

O tėvynėje mes taip buvome įpratę, kad svirne kaupai grūdų būtų supilti, miltų maišai stovėtų, pilni aruodai bulvių bei daržovių, pagaliau — kaminuose, jei ne skilandžiai, kumpiai, tai bent kelios paltys lašinių. Taip būdavo pas neturtingiausią šešmargį.

Čia gi gyvename tik ta diena ir verčiamės tik tuo; ką krautuvėje arba prekyvietėje galime gauti. Suprantama, kad karštas klimatas stato kitus reikalavimus maisto dietai. Taip pat turi įtakos darbas bei profesija. Aišku, kad kūdikiai, suaugę ir ligoniai — kiekvienas iš jų privalo būti skirtingai maitinami.

Pavyzdžiui, jeigu Lietuvoje ūkininkas atsikėlęs 3 val ryto traukdavo dalgį ligi 6 - 7 val., parėjęs namo suvalgydavo kokį svarą lašinių, kilogramą duonos ir 2 - 3 litrus barščių arba bulvienės; paskui vėl darbą tęsdavo iki 12 val. ir vėl pakartodavo pusryčių davinį. Numigęs svirne vieną valandą, vėl išeidavo dirbti, kol šeimininkė atnešdavo pusdienių - lašinių, o užsigerti - saldus pieno puodynę. Darbą baigdavo 8 - 9 val. vakaro. Parėjęs, dar tekdavo susitvarkyti su gyvuliais ir kitais kasdieniniais ūkio darbais. Po to suvalgęs apščiau šutintų bulvių su rūgpieniu arba litrą - kitą kruopų, jau galėdavo eiti ilsėtis.

Kas tinka artojiui arba šiaip sunkų rankų darbą dirbančiam, tas netinka proto darbininkui, kuris ištisomis valandomis sėdi prie stalo ir dirba smegenimis. Vėl gi karštas klimatas reikalauja vienos dietos, o šaltas visai kitokios. Mitybos mokslas įsakmiai nurodo kaip reikia maitintis ir kodėl, būtent, reikia vartoti mišrų maistą, susidedantį iš riebalų, baltymų ir angliavandžių.

Kadangi mūsų organizmo lastelės bei audiniai susideda iš tokių pat medžiagų, tai, aišku, jų palaikymui bei papildymui šitoks maistas būtinas. Riebalų, baltymų ir angliavandžių medžiagų esti tiek gyvulių mėsoje, tiek augaluose, tačiau mėsoje jie labiau sukoncentruoti ir jos mažiau tenka suvartoti, kad pasiekti to paties tikslo. Taip pat yra tiksliai apskaičiuota, kiek gramų tenka suvartoti, kad gavus reikiamą kiekį kolorijų, atseit, šiluminių vienetų, kurios mūsų organizmą verčia augti ir dirbti.

Rankų darbo darbininkui vidutiniškai reikia apie 3000 kolorijų kasdien, bet esti darbu, pav. angliakasiai, kur tenka suvartoti ir 5.000 kolorijų, kitaip darbininkas ilgai netesėtų dirbti.

Iš laikraščių esame pastebėję, kad nekuriose valstybėse, toli gražu, šitų skaičių nepasiekia, atseit ten žmonės badauja. Taip prieš metus - kitus buvo Vokietijoje, kur žmonės gaudavo apie 2000 kol., Jugoslavijoje ir Graikijoje - vos

500 kol. Žinoma, dabar ten, dėka Amerikos pagalbai, reikalai pagerėjo.

Klimatas taip pat stato savo reikalavimus dietai. Imkime kokį nors šiaurės kraštų gyventoją - eskimą, kuris ištisą metą dvigubais kailiais apsi-rengęs, išgeria kokį litrą taukų, arba tik ką pa-piauto briedžio, dar garuojančio, karšto kraujo ir nei nemąsto apie duoną arba bulves, nes jų ten nei už pinigų negausi.

Mus čia iš karto stebino gausus vartojimas ryžių, pupelių, kukurūzų miltų bei įvairių daržovių. Mėsiški valgiai čia yra nustumti antron eilėn. Bet tai yra teisinga. Tik, žinoma, praeis ilgesnis laikas, kol mes įprasime prie to maisto arba, tiksliau sakant, mūsų organizmo lastelės pasikeis ir užmirš lietuviškus valgius: lašinius, juodą duoną, barščius bei kopūstus.

Ne taip seniai iškilo aikštėn dar vienas svarbus reikalas mityboje — vitaminai.

Dabar jau, turbūt, visi žino, kad be riebalų, baltymų, angliavandžių, druskos ir vandens tiksliai mitybai reikalingi vitaminai. Tai savotiška medžiaga, kuri dažniausiai esti grūdų lukštuose, vaisių žievėje, šviežioje mėsoje, žuvyje, šviežiame piene, — žodžiu, tokiuose produktuose, kuriuos mes vartojame kaip tik be lukštų, be žievių, išvirtus arba iškeptus, atseit be būtinų medžiagų vitaminų. Kaip visur, taip ir čia neapsiėjo be išradimo **d i r b t i n ū** vitaminų, kuriuos gamina cheminiu būdu iš įvairių mineralų junginių. Jau kuo ne raidynu priskaičiuojama tų dirbtinų vitaminų — pradedant nuo raidės A ir baigiant Z. Tenka labai paabėjoti, ar toji grubi reklama ir propaganda, kuri vedama dėl šitų dirbtinų vitaminų, savyje neslepia... falsifikatų? Kiek girdejome, — ir čia buvo susekta nedovanotinų apgaudinėjimų ir lėšų išviliojimų iš nenusimančių piliečių. Atsargos sumetimais patarčiau vartoti tik tikrus, natūralius vitaminus, kurie yra šviežiame maiste, nes paaiškėjo, kad visus vitaminus virimas sunaikina, o be to, kai ką galime vartoti ir žaliame, nevirtame pavidale: daržoves, vaisius, pieną, kiaušinius, aliejus, žuvų taukus, sviestą, riešutus ir t. t. Tik šiuo atveju reikia imtis kai kurių priemonių, kad neužsikrėsti įvairiomis kenksmingomis bakterijomis, kurios paprastai, verdant ar kepant, žūsta.

Baigdamas savo šitas pastabas apie mitybą, negaliu praeiti tylomis dar pro vieną dalyką — apetitą. Čia daug priklauso nuo mūsų šimininkių: jos gali ir privalo savo patiektais valgiais sužadinti apetitą. Pirmiausia, jos turi m o k ė t i pagaminti valgius; nes iš tų pačių produktų viena šeimininkė taip pagamins, kad pirštus apsilaižysi, o kita paduos, tik pasiknaibysi iš mandagumo, ir tiek. Antra, pats valgių pateikimas turi būti sutvarkytas: nepagailėk užtiesti stalą gražia drobule, pastatyti gėlių, padėti švarias lėkštes, šakutes ir peilius; nereik patingėti padėti druskos, pipirų, muštardos, krienu, arba prie mėsos paduoti atskirai daržovių («salotų»).

Taip pat daug reiškia patekalų pajvairinimas. Valgiai nors ir gardžiausi turi būti įvairinami. Man rodos, kad pusė naminių nesusipratimų

(Nukelta į 13 psl.)

Taip atrodo Kauno vaizdas iš Aleksoto pusės.

NAUJAUSIOJI JUOZO KRUMINO KŪRYBA

Daina apie gelžkelietį

Beržus švinas kapojo kaip lietus.
Ir plentuos sproginėjo granatos.
Buvo senas jisai gelžkelietis —
O sūnus devyniolikos metų.

Priešų voros net miestuos netilpo.
Ir kulkosvaidžių ugnys šakojos.
Dvi dienas jisai kovės prie tilto,
Trečią dieną sugrįžo namo jis.

Rado motiną varstant rožančių
Sunerimusia, liūdna ir viena.
Jo sūnus vis dar kovėsi Šančiuos,
Ir sugrįžo ketvirtąją dieną.

Ir tada rūsėios žinios atskrido,
Ir grėsmė viršum krašto pakibo:
Tarsi maras, siaubingas ir didis,
Priešai puolė į mūsų sodybas.

Vasaroroje šautuvai plakės.
Užė medžiai sutemstant ir švintant.
Gelžkelietis į sūnų pasakė:
— Savo kraštą mes turim apginti.

— Tave šaukia brangi šalis mūsų.
— Eik, kad laisvė žydėtų mūs kloniuos
Tyrą ašarą braukdams nuo ūsų
Pabučiavo jis sūnų kelionėn.

Ir išėjo sūnus. Ir negrįžo.
Dienos temo vienodai ir lygiai.
Partizanų kapuos naujas kryžius
Atžymėjo jo narsųjį žygį.

Ošia pušys išlakios ir kilnios.
Liūdnei supasi vinksnose vėjas.
Nuo Šiaulių, Kretingos — ligi Vilniaus
Maras Lietuvą vėliak užliejo.

Bet sukauks ir patrankų perkūnai,
Vyties žirgas sužvengs kraštui širmas.
Trečią priespaudą sveikinsim griūnant,
Kaip birželyje sveikinam pirmą.

Vai dar plaksis, dar kris švino lietus,
Oš laukai, tarsi vėtroje jūra.
Todėl rymo liūdnei gelžkelietis,
Kad daugiau jis sūnų nebeturi.

PRISIKĖLIMO BAZNYČIA

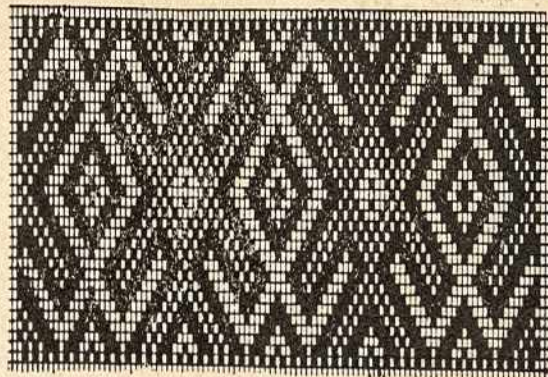
Kai linksta debesys - nž josios kryžiaus kliuva,
Kai šviečia saulė — šviečia ji ant jo.
Ramybės ir pasitikėjimo ženklui mums buvo
Ji Žalio Kalno sodų žala nųj.

Ir kai į Kauną iš kokių pasviečių
Keliausi tu, ir būsi netoli —
Matysi — ryto saulėj rusvas bokštas šviečia
Ir dega kryžius saulės spinduly.

Ir dar arčiau — langų juoduoja eilės,
Juodų langų dar negyvom akim.
Dar daug reikėjo čia įpūsti meilės,
Dar daug kalbėt, rašyti ir sakyt — —

Kad čia skambėtų pradėtų Dievo žodis
Ir Mišioms varpas žmones imtų šaukt.
Kanauninkas Feliksas Kapočius
Dar su ja rūpesčių turėjęs būtų daug!

O mums jinai kaip pasaka jau buvo,
Ir mūs fantazijoj, ir mūs širdy gyva.
O, debesys, už kryžiaus jos užkliuvę,
O, tolima šventoji Lietuva!

SENAMIESTIS

Pro čia praėjo ordinas kryžiuočių,
Kęstutis jojo palei šiuos šlaitus.
Nutrynė viską sunkios metų šluotos —
Ir žirgo pėdas, ir pulkų žingsnius.

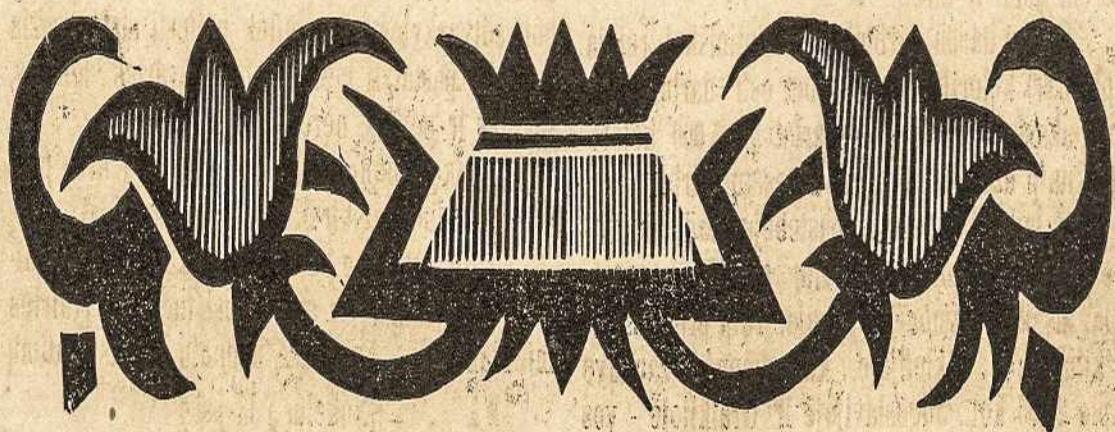
Seniau čia vyko dideli dalykai.
Kas iškilumą ju pamiršt gais! —
O iš visos didybės tepalikio
Apgriuvę mūrai gatvių ir pilies.

O iš visos didybės — siauros aikštės,
Turgaviečių margasis klegesys,
Seni žydėliai, išėję pasivaikščiot,
Tarpupartės, nueinančių tamsyn,

Ir silkių kvapas, odos ir degutas,
Pakrypę iškabos ties krautuvių langais —
Atrodo, čia nuo amžių šitaip būta,
Ir niekad laikas nieko čia nekeis.

Nei šių namų, nei gatvių, nei bažnyčių,
Nei Aleksoto krintančių šlaitų,
Nei Katedros masyvo, ir nei kryžių
Dangopi kylančių su klevais kartu.

Bet vakarais, kai žaros juosia dangų,
Ir stovi vienas upių santake —
Čia netoli Kęstučio žirgas žvengia
Ir kelia karda jo sunki ranka.

18 METŲ SU DAINA

«M. L.» bendradarbis kreipėsi pas muziką, ilgametį S. Paulo chorų dirigentą ir lietuviškos dainos skleidėją, p. J. Stankūną, kuris šiomis dienomis apleidžia Braziliją.

— Kaip atsirado sumanymas vykti Amerikon? — buvo pirmas klausimas.

— Matydamas, kad visos mano pastangos palaikyti lietuvišką dainą S. Paulo lietuvių kolonijoj nedavė patenkinamų rezultatų ir apamai — visas lietuviškas darbas iš lengvo grimsta nutautėjimo jūroj, nutariau persikelti kitur.

Nežinau, ar tai laimingas supuolimas su D. Gerb. Motinėlės Dovydos vizitu S. Paulyje, kuri tuojau išsprendė mano klausimą — atsiuntė kvietimą, kaip muzikos mokytojo vietai užimti Š. Amerikoje.

— Ar Tamsta įvykdėte savo planus — skleisti lietuvišką dainą kolonijoj?

— Didesnę dalį savo planų įvykdžiau, kurie grynai nuo manęs priklausė: baigti aukštesnį muzikos mokslą užsieny, kad būčiau visuomenei naudingesnis ir sėkmingiau pasidarbuoti lietuviškojo liaudies mene ir p.

— Jei ne, tai kodėl?

— Visu ryžtingumu ėmiausi darbo.

Statėme koncertus, mėnesinius muzikos popiečius, vakarus, operėtes, meno audicijas — sau ir brazilams.

Bet po 15 metų įtempto darbo, žiūriu, kad dalykai vystosi priešinga linkme: vieton, kad augti, stiprėti — kažin koks vėžys naikina mūsų kolonijos pamatus.

Metas po metų smunkame žemyn. Nepasisekimai, smūgiai pakirto daugelio ryžtingumą, ugingą dainos dvasią. Sulepšėjome. Gal klimatas ir aplikuma paveikė mūsų sielą? — Sustingome...

Lietuviškos dainos išlaikymo darbe padėta daug pastangų ir rūpesčių. Daina mūsų širdyse žadino tėvynės meilę, ilgėsi. O svetimiesiems parodėme Baltijos krantų meno perlus, iš mūsų šienpiovėjelių ir grėbėjelių krūtinių išplaukiančių dainelių balsus, bet ko nors apčiuopiamo, pastovesnio neatsiekėme.

Dėl stokos lėšų nuolatinės lietuviškos programos neįvesta, neskaitant pavienių, įvairiomis progomis, suruoštų transliacijų. Meno ansamblių suorganizuoti nepavyko: — galėtumėm dažniau teatre spektaklius ruošti, pavažinėti kitur.

Lietuviškų plokštelių gamyba, dėl techniškų kliūčių, meno viešumoj netinka — prasta. Tik kolonijos pavienių muzikos mėgėjų salonuose tegalima vartoti. Liet. gaidų spauda ir platinimas tik S. Paulo m. — nuostolinga. Buvo ir kitokių mėginimų daryta...

Žodžiu, kai kurie meno žygiai nepateisino pastangų ir išlaidų. Paskutiniu metu nusprendžiau daugiau pasyviai pasilaikyti: — pasitaupyti sveikatą naujiems muzikos planams, naujose, gal palankesnėse, sąlygose.

— Kokios kliūtys, Tamstos nuomone, lietuviškai dainai skleisti kolonijoj?

— Kalbant apie priežastis įvairių nepasisekimų — nėra bendro sugyvenimo. Stoka lietuviškos «dūšios».

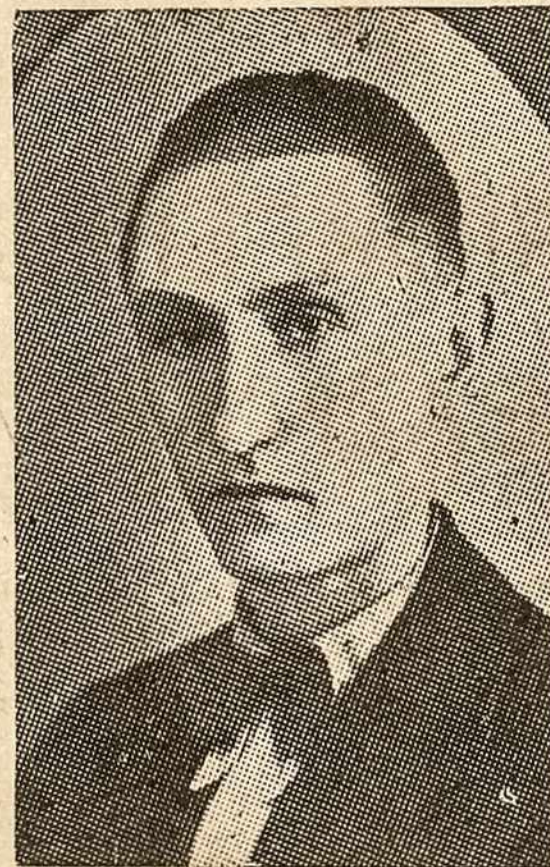
Visais laikais pasireiškė asmeniškumas. As-

meniniai interesai buvo statomi aukščiau visko. Tarpusavy iššaukė aštrias kovas, kurios tęsėsi iki tol, kol Brazilijos įstatymai mus sutvarkė.

Vieni grūmėsi dėl pirmenybės, teisingiau pasakius — dėl lito. Visuomenę nustūmė į šalį.

Prie tokių sąlygų nebuvo įmanoma ką nors pastovesnio sulipdyti. Liet. Centro gyvavimo metu turėjau gražių vilčių. Buvo didelė jėga, kuri tikrai galėjo išspręsti visas kolonijos problemas. Bet veltui...

Daug įvairių organizacijų, chorų, meno vietų yra buvę, bet visus išstiko vienas ir tas pats likimas — nubloškė į verdantį intrigų katilą ir paskui nuėjo į likvidacijos krepšį.

Muzikas Juozas STANKŪNAS

— Ar visuomenė užtektinai domisi daina? Ar pakankamai paremia?

— Žmonės domisi daina, kada ji yra gerai paruošta. Mažiau randasi tokių, kurie aktyviai prisidėtų prie jos išlaikymo, tobulinimo.

Bendrai lietuviai yra Dainų šalies broliai. Ji yra jo paguoda ir džiaugsmas, o išėivijoje — tautinės sąmonės palaikytoja.

Kiekviena proga suėję du - trys užtraukia «punktą».

Bet toji daina gali greit nutilti.

Lietuviai! Jūs džiaugitės suruoštais koncertais. Juos gausiai lankote, bet nesirūpinate savo sūnus kei dukras auklėti lietuviškos dainos dvasioje.

Nepaslaptis. Iš jaunosios kartos didelė dalis jau nekalba lietuviškai. Dar mažiau domisi lietuviška daina.

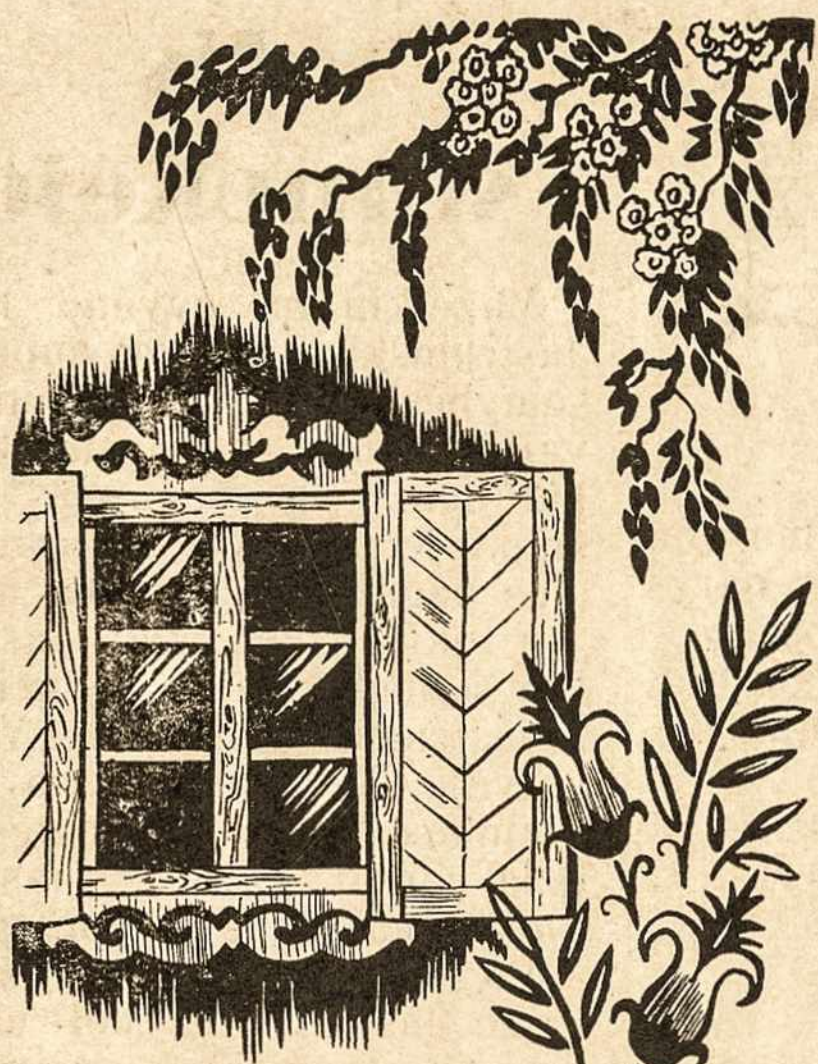
Jiems mūsų menas yra svetimas. Jo vietą užima samba.

Yra lietuvių sveikai galvojančių ir suprasdami dainos reikšmę, visais būdais ją palaiko ir dėl jos sielojasi.

Dėka būrelio rėmėjų, organizatorių ir lietuviškos dainos gaivintojų ir mūsų trijų dainininkų: plė J. Jėteikaitė ir p. p. V. Laurinaitis, K. Ambrazevičius, šioj srity padaryta nemažai.

Šia proga reikia paminėti bent kai kuriuos

**VAI TAI MES MYLIME TĄ ŽEMĘ,
KUR VASAROM DARŽELIAI ŽYDI,
KUR ŽALIOS PUŠYS DANGŲ REMIA
O SUNKŲ DARBA DAINOS LYDI.**

daug nusipelnęsios dainai.

Ilgametis Bendruomenės choro globėjas gerb. kun. P. Ragažinskas. Neatsilieka ir kiti kunigai, ypatingai kun. A. Arminas, daug rūpesčio ir darbo pridėjęs prie «Vyčių» choro išlaikymo. Daug aukojasi šio choro dirigentas p. F. Girdauskas, kuris jau dvyliktus metus be jokio atlyginimo, iš pasišventimo ir meilės dirba lietuviškai dainai. Reikia prisiminti p. V. Grabauską, kuris šio choro sargyboje stovi nuo pat pradžios.

Paskutiniu metu gerb. konsulas A. Polišaitis dainos atžvilgiu rodo daug iniciatyvos.

Iš senesniųjų rėmėjų — p. p. Remenčiai, Čemarkai (kaip gyveno S. Paulyje). Taipogi p. Godliauskas, buvęs «Vilties» laikais didelis lietuviškos dainos mylėtojas ir daug kitų.

Ar ateityje yra galimybės turėti stiprų kolonijos chorą?

— Galima. Siūlyčiau sujungti esamus du chorus į vieną — susidarytų apie 80 asmenų. Veikimas pagyvėtų — susikurtų vaidintojų rateliai ir kitos sekcijos.

Visas kolonijos veikimas reikia centralizuoti. Įsteigti didžiulį klubą. Gal geriau būtų įsteigus Kultūros Rūmus su visomis kultūrinėmis priemonėmis. (Čia p. p. Matelionių projektas).

— Kokius savo kūrinis laikote stipriausiais?

— 1. Šv. Jeronimo mišios mišriam chorui. Bendruomenės choras 10 metų jas giedoja. Dabar pastebėtus trūkumus pataisęs - jas išleisiu.

2. 3-jų veiksmų operetė «Didvyriai» solistams, chorui su baletu. S. Paulyje buvo statyta du kartu. Reikalinga reformuoti.

3. Sonata G dur fortepijonui. Parašyta užbaidymo kompozicijos klasės S. Paulo Konservatorijos proga.

Daug smulkesnių sukomponuotų kūrinių kolonijos lietuviai turėjo galimybę pažinti iš lie-

tuviškų plokštelių ir radio programų.

Toliau - «Sodiečių polka» ir rikiuotės maršą Bayington C - ia nupirko iš manęs, išleido plokšteles.

Iš choro dainų: «Vargingos Tėvynės», «Kur namas mūs», Kol tėvynėje buvau» (žodžiai S. Bakšio), «Grėbėjų Vakarinė», «Sutikau aš» (žodžiai J. Antanaičio), chorai su pamėgimu dainuoja.

Dar daug kūrinių guli stalčiuje ir laukia eilės.

— Kokius planus turite ateičiai?

Noriu tobulėti — studijuoti kompoziciją. Reikia grįžti pagilinti harmoniją, kontrapunktą ir t. t.

Dar mane traukia bažnytinė muzika.

Norėčiau savo Kūrėjui padėkoti už man suteiktą dovaną.

— Išpūdingiausia diena iš Jūsų gyvenimo Brazilijoje?

— Per 18 metų buvo daug laimingų dienų. Džiaugiausi kiekvienu pasisekusi pasirodymu. Atmintina diena — 1939 m. vasario 16 d. paminėjimo, kada atsistočiau 200 asmenų choro prieky Antra, Municipal Teatre mano formatura, kur teko diriguoti Instituto Musical 40 asmenų mokytojų chorą. Dalyvavo visa S. Paulo valdžia.

— Ar neužmiršite V. Zelinos?

— Manau, kad ne!

Mintimis dažnai atskrisiu į S. Paulo liet. kolonijos tarpą. Bendradarbiausiu Jūsų visoje spaudoje. Kada galėsiu - padėsiu.

Visų lietuvių vienas tikl s, viena žaizda — praradimas savos Tėvynės. Turime dirbti, kovoti už Lietuvos atstatymą ir jos laisvę!

«MŪSŲ LIETUVA» GALIMA ĮSIGYTI SĀO PAULO LAIKRAŠČIŲ KIOSKOSE ŠIOSE VIETOSE:

MIESTE Prie pašto Avenida São João
PRAÇA DA SÉ Viduryje a. kštės kioske
SIUVYKLA VILNIUS Av. Duque de Caxias, 237
BOM RETIRO Rua Silva Pinto ir José Paulino kampas.

JOTEIKOS RESTORANE R. dos Italianos, 711
ESTAÇÃO DA LUZ prie įėjimo
ESTAÇÃO DA LUZ prie tilto
CASAS SĀO JORGE R. São Caetano, 526 ir 510
MOÓCA prie autobuso 93 sustojimo vietos
VILA ANASTACIO pas platintojus

VILA ZELINA Largo São José prie autobuso sust. vietos
ir Mocos lietuvių mokykloj pas Bronių Stankevičių, rua Lituania, 67.

RIO DE JANEIRE «Mūsų Lietuva» galima nusipirkti arba užsiprenumeruoti pas A. Gaulią Rna Piratini, 371 — casa 1.

(Atkelta iš 9 pusl.)

ir «neištikimybės» atkristų, jeigu šeiminkės šitą paslaptį suprastų. Sakoma, kad vyrai yra viso ko galvos, bet gyvenimo tiesa; kad moterys yra kaulai, kurie t's galvas sukinėja. Paslaptis paprasta: pro skilvį prieiti prie vyro širdies.

Atvykęs čion aš spėjau susidurti su vienu labai turtingu angliu, kuris jau keturias žmonas yra metęs tik dėl to, kad jos nesugebėjo patenkinti jo maisto reikalavimų. O tai jau faktas, ne anekdotas.

Vilniaus Katedroje soka

Italijos spauda praneša, kad Vilniaus Katedroje, kuri pavirsta šokių sale, kas sekmadienį ruošiami komunistinio jaunimo pasilinksminimai.

Panaši padėtis ir kitose Lietuvos bažnyčiose.

MIRĖ SIBIRE

Vilniečiai, kuriems pavyko su gen. Anderso kariuomene išsprukti iš Sibiro stovyklų, patiekė žinių apie lietuvius, kuriuos maskoliai 1941 m. išvežė iš Lietuvos.

Apie 1500 žmonių buvo išvežta iš Vilniaus ir Kauno.

Ligi rugsėjo mėn. 20 d. jie buvo laikomi Gorkiuose (buv. Žem. Novgorodo), po to išvežti po Sibirą, Tolimuosius Rytus ir Kamčatką. Apie 800 asmenų buvo nugabenti į NKVD 10 Apygardą Sverdlovo oblasty (buv. Tobolsko gubern.), į Lagpunktus 37 ir 35 (Gary nad riekoj Sosvai), žiemų Uraluose.

Ligi 1942 vasario 20, maždaug, 15% lietuvių išmirė nuo bado, sunkaus darbo ir ligų. Apie 5% paleido pasigyventi «laisvai» — (volnojo posielenija) viduriniame Sibire — Severno Uralskije lagera.

Lagpunkt Nr. 47

m i r ė š i e :

Belošauskas ar Balašauskas Pr.
Daukša Leopoldas
Dzikas Leonas - mokytojas
Gokas
Jokutas ar Jakutis Adolfas - prokuroras
Liaudinskas ?
Luckevičius Nikolajus (rusas)
Mikėnas ?
Masiukevičius Andrius
Mataitis Mykolas - teisininkas

Migevižius Juozas
Podleckas Vytautas - Kauno chemijos fabriko šeimos narys
Puskunigis Juozas (sūnus)
Skinderis Antanas - iš Šiaulių
Smetona Adomas - dailininkas
Strupas Romas - stud.
Zavadskis ar Zavoskis

Lagpunkt Nr. 35

m i r ė :

Eidrigonis - sportininkas
Gorinas
Jaskūnas
Kazlauskas
Paulauskas
Rašėnas
Steponaitis (gal Antanas?)
Šaupas
Šedis
Tamošiūnas
Vaitkevičius
Žemaitis

P. S. mirimo datos randasi «M. L.» redakcijoje.

Jis sumokėjo

Mažeikių m. gyveno Pranas Jastrumskis. Lietuvos nepriklausomybės laikais už komunistinę veiklą buvo nubaustas 3 mėn. kalėjimo. Jo šeimyna paliko sunkioje padėtyje, o «raudonosios pagalbos» pagalba nebuvo jau tokia gausi, kad Jastrumskio šeimai užtektų duonai.

Jastrumskis gyveno Vytauto gatvėje. Ten pat gyveno prekybininkas Tinteris. Pamatęs skurdžią padėtį, Tinteris Jastrumskio šeimai davė skolon prekių.

Po kurio laiko iš kalėjimo grįžo Jastrumskis, bet už šeimos išimtas prekes dar nepajėgė užsimokėti.

Bolševikmečiu Jastrumskis tapo aukštu pareigūnu, nes mokėjo pasirašyti vardą ir pavardę — jį paskyrė Mažeikių apžemės ūkio vadovu.

Tinterio paprašytas atsilyginti, Jastrumskis labai «išsižeidė» ir pasakė:

— Palauk, fašiste, aš tau sumokėsiu...

Jastrumskis «nemelavo».

Bolševikams bėgant iš Lietuvos, Tinteris buvo nušautas.

Akmenėliai pravirko ant kelio

Linko liepų sidabro šakelės,
Saulė rūpesčius nešė namolia.
Akmenėliai pravirko ant kelio.
Kad jiems vargą baisiausį užkorė.

Tolo vieškeliai, baltos sodybos,
Kloniai, upės, takeliai gimti.
Veidu riedančios ašaros žiba —
Tai keliauja nedalion ištremiti.

Jie išeina numirti už kraštą.
Nešas žemės nors sauja savos.
Krauju lieka pašventintas raštas:
— O, lietuvi, neužmiršk Lietuvos!

Linksta liepų sidabro šakelės,
Saulė rūpesčius neša namolia.
Akmenėliai vis verkia ant kelio,
Kad jiems vargą baisiausį užkorė.

BALYS GAIDŽIŪNAS

VISAME PASAULYJE

DINGO GENEROLAS MARKOS

Graikijos sukilėlių radijas pranešė, kad Graikijos komunistų partija pašalino du metus buv. sukilėlių vadą «generolą» Markos.

Manoma, kad jis yra komunistų nužudytas arba žuvo kovoje.

Taipgi atleistas ir C. Hatzivasiliou, buv. jų «užsienių reikalų ministeris». Padaryti ir kiti pakeitimai «vyriausybėje».

PARAMA SUKILĖLIAMS

Kaip praneša vokiečių spauda, Vokietijoje, Sovietų okupuojamoje zonoje, yra paruošta 5000 vokiečių liaudies milicininkų, kuriuos numatoma permesti Graikijon sukilėliams padėti.

Pirmos keturios «Graikijos Brigados» kuopos yra suorganizuotos prie Macklenburgo.

Apmokymas praeinamas su tankais, plieno kumščiais ir kitais ginklais.

MASKVA IR TITO

Maskvos radio paskelbė ilgą straipsnį apie Tito vedamą vidaus ir užsienio politiką.

Kaltinama, kad Tito nacionalistinė politika yra rimtas smūgis Jugoslavijos užsienio ir vidaus politikai.

Užsienio politikoj Jugoslavija yra izoliuota nuo «liaudies demokratijų» ir tuo pačiu nuo Sovietų Rusijos. Tuo būdu Jugoslavija tapo imperialistinių valstybių įrankiu.

Vidaus politika yra pilna prieštaravimų: nori suderinti buržuaziją su proletariatu, išnaudojus su išnaudojamais, socializmą su kapitalizmu.

Maža Tito grupė yra išėjusi

į atvirą kovą su visa Jugoslavijos kompartija. Nėra abejonės, kad Jugoslavijos komunistų partijoj yra pakankamai jėgos baigti šitai partiniai kovai, laimint internacionalistiniam elementui.

Taigi Maskva ragina Jugoslavijos komunistus nuversti Tito. Iš kitos pusės, Anglija yra pasiryžusi remti Tito, kad tarp Maskvos ir Belgrado atsivertų dar didesnis tarpekliis.

Aišku, kad Maskvos kaltinimo žodžiai Titui yra lydimi veiksmy.

Yra žinių, kad Balknuose kažkas vyksta. Rumunijos ir Bulgarijos kariuomenės slenka į Jugoslavijos pasienį.

Iš Rusijos gabenami tankai ir lėktuvai.

ŠNIPAI VOKIETIJOJE

Prieš kiek laiko Vokietijoje, Amerikiečių zonoje, buvo sukurta svarbių šnipų gauja.

Vienas čekų šnipas nubaustas 20 metų kalėjimo - Frontiesek Kleska, Orient ekspreso traukinio patarnautojas.

Atrodo, jog byla yra svarbi. Amerikiečių pareigūnai atsisakė viešai paskelbti visos bylos smulkmenas, nes kai kurie įrodymai galėtų būti pavojingi US apsaugai.

Byloje svarbią rolę vaidina su detė vokiečių Elfriede Zierlik, žinoma «Lillian» vardu.

Sovietai pralenkia nacius

Kasdien į vakarinius Berlyno sektorius atbėga apie 150 pabėgėlių iš sovietinės zonos.

Pasirodo, kad sovietai savo teroro metodais pralenkia nacius.

Koncentracijos stovyklos ne panaikinamos, bet didinamos. Sachsenhauseno stovykla buvo padidinta, pristačius 50 naujų barakų, nes kalinių skaičius auga. Stovykloje laikoma apie 94

000 suimtųjų.

Stovykloje veikia žmogaus protui neįsivaizduojami dalykai. Daug suimtųjų vietoje šaudoma šūviu į pakaušį. Vieną kartą 13 000 žmonių lavonus palaidojo kalkių duobėse. Sveikesnieji išgabenami Sovietų Sąjungon, o silpniesnieji naikinami vietoje.

Bulganin nemalonėje

Maskvos radio pranešė, kad Sovietų Sąjungos maršalas Nikolaj Bulganin atleistas iš karo ministerio pareigų.

Jo postą užėmė maršalas Vasilevsky.

Molotovo vardadienio proga

Kaip jau žinoma, Molotovas iš užsienio reikalų ministerio pareigų pašalintas.

Kai kurie užsienio laikraščiai bando skleisti smagų anekdotą: Molotovo 59 metų sukakties proga Stalinas suteikė džiaugsmo, pašalindamas iš aukštos ministerio kėdės.

Antra. Jei tikėti tiems patiems šaltiniams, — Kremliaus diktatorių tarpe, užsienio politikos atžvilgiu, buvo dvi srovės: vieni norėjo, kad laikinai atsisakyti nuo naujų grobimų politikos, įsistiprinti užgrobtuose kraštuose ir vesti taikią politiką su vakarų demokratijomis. Kita srovė, kuriai vadovavo Molotovas, buvo įsitikinusi, kad agresinga politika busianti naudingesnė.

Rusai buvo įsitikinę, jog greitai laiku Amerikoje kilsiąs ekonominis krizis.

Antra. Molotovas niekuomet nesitikėjo, kad galėtų atsirasti tokia jėga, kaip Šiaurės Atlanto Sąjunga, kuri Rusijai kelia rimto rūpesčio.

— Danijos parlamentas įgaliojo vyriausybę prisidėti prie Š. Atlanto pakto.

— Italijos parlamentas ir senatas nutarė, kad Italija įeis į Atlanto Sąjungą.

Lietuviai BRAZILIJOJE

Isvyksta muzi- kas J. Stankū- nas

Balandžio mėn. 6 d. iš Santos uosto Amerikon išplaukia muzikas Juozas Stankūnas, drauge su šeima, nuolatiniam apsigyvenimui.

Muzikas Stankūnas, per 18 intensyvaus darbo metų S. Paulo lietuvių kolonijoje, lietuvišmam veikimui savo duoklę sukaupu yra atidavęs.

Jis nepasitraukė iš darbo lauko net to metu, kai gyvenimo ir veikimo sąlygos buvo pasunkėjusios.

Šiandien jam išvykstant į Š. Amerikos kontinentą, jaučiama didelė spraga kultūriniam kolonijos gyvenime.

Naujoji darbo vieta ir naujoje gyvenimo sąlygose tikimės, kad būdamas pačiame savo talento išsivystyme, duos vertingų muzikos kūrinių.

— Bendruomenės ir Vyties choro nariai muziko J. Stankūno vardinių proga, kovo 19 d., pas p. Remenčius surengė jaukias atsisveikinimo vaišes.

AR JAU VISI

žinote, kad pas J. STANKŪNĄ galima gauti lietuviškų plokštelių (discos).

Bet taip pat neužmirškite, kad J. STANKŪNAS balandžio 6 d. išvažiuoja į Šiaurės Ameriką.

Todėl laikų apsirūpinkite, kad neliktumėte be lietuviškos muzikos.

Kalbėjo abiejų chorų atstovai ir p. Stankūnas.

— Kovo mėn. 20 d. V. Zelinės mokykloje buvo paskutinis muzikos popietis paruoštas muz. Stankūno.

Programoj dalyvavo Bendruomenės choras, kolonijos dainininkai bei muzikos mokiniai.

Lietuviškoji visuomenė atsilankė gausiai.

Sulaikytas lietuvis komunistas

S. Paulo dienraštis «A Gazeta» kovo 26 d. laidoje praneša, kad Brazilijos šiaurėje, Belem mieste, valstybės saugumo organų buvo sulaikytas lietuvis Janis Braniškis.

Pas minima rasta daug komunistinės propagandinės medžiagos.

Suimtas prisipažino priklausęs komunistų partijai ir dalyvaujęs jų veikime.

TRUMPAI

— Prieš metus laiko atvykęs iš Čikagos Karolis Austinas su žmona, tautinės bažnyčios atstovas, šiomis dienomis grįžo Amerikon.

Buvo apsistojęs V. Zelinoje, tirščiausiai lietuviams apgyventame rajone.

Tautinės bažnyčios skyriaus nepavyko suorganizuoti.

— Balandžio pradžioje į São Paulo atvyks chemijos profesorius Stonis.

Būdamas tremtyje dėstė Pabaltiečių Universitete Pinneberge.

PAIEŠKOJIMAS

Ieškau savo brolio Stepo Erslovo gim. 1899 m.

Ką nors aple jį žinančius prašau pranešti šiuo adresu:

Boleslovas Erslovas, 33 Roal str. Farnham Qne. Canada.

Atvyksta kviečiamas giminių p. Ambrozevičių, gyv. Mokoje.

— Kolonijos dainininkas Vaclovas Laurinaitis, dayvaujas S. Paulo operos chore. progresuoja.

Balandžio mėnesį dainuos dviejose operose solo partijas. Sveikiname.

Atvykęs iš tremties Stasys Kubiliūnas su šeima, Liet. S - gos sutikimu, apsigyveno V. Anastazijos mokyklos patalpose.

— Vienas iš «Mūsų Lietuvos» leidėjų - p. Motiejus Tamaliūnas imigracijos įstaigose rūpinasi dokumentais ir greitu laiku tikisi sulaukti iš Anglijos giminaičio Kostanto Ališausko.

— Birželio mėn. 25 d. numatyta suruošti «Mūsų Lietuvos» meno vakaras.

— Prekybininkai p. Martinaičiai, gyv. V. Zelinoje, Av. Zelina 5, šiomis dienomis sulaukė sūnelio.

Kazys Martinaitis turi maisto produktų ir gėrimų krautuę. Be to - choro dalyvis.

Kovo 26 d. V. Beloje, r. das Roseiras 27a., mirė Stefanija Zaleskienė - 47 metų amžiaus.

Velionė yra kilusi iš Kauno.

Lietuviams tėvams pranešama, kad baigusieji pradžios mokyklą vaikai nori pagilinti lietuvių kalbos žinias, reikalingoms informacijoms gauti, gali kreiptis į lietuvių kunigus V. Zelinoj, arba pas seseles pranciškietes.

PAIEŠKOJIMAS

Andriulienė Ieva, gyv. V. Zelina, Av. Zelina 150 nr.,

i e š k o:

brolio Antano sūnaus — RAČKAUSKO Vaclovo, apie 40 m. amž., gyv. Buenos Aires (smulkesnis adresas nežinomas), Argentina.

Paieškomas arba turintieji apie V. Račkauską kokių nors žinių, - maloniai prašomi rašyti: «Mūsų Lietuvą», S. Paulo, Caixa Postal 371, Brasil.

PAMALDŲ TVARKA

Dilžiosios Savaitės ir Velykų švenčių metu V. Zelinoje

Balandžio 14 d., D. Ketvirtadienį, pamaldų pradžia 7:30.

Trečiadienio vakare ir ketvirtadienį ligi pamaldų bus klausoma išpažinčių. Nakties metu adoruos sv. Sakramento Moterų Draugija.

Balandžio 15 d., D. Penktadienį, pamaldų tvarka 7 val. ryto. Nakties metu budės Šv. Juozapo Vyrų Brolija.

Balandžio 16 d., D. Šeštadienį, ugnies ir vandens šventinimas 6:30

Vakare - 21 val. mišparai ir pamokslas.

Bažnyčia bus atdara ištisą naktį. Taip pat bus klausoma išpažinčių visą naktį.

Velykų sekmadienį prisikėlimo procesija ir šv. mišios prasidės 6 val. ryto.

Procesijos ir mišių metu giedos Bendruomenės choras diriguojamas «Vyties» choro dirigento F. Girdausko.

— Šventoriaus aptvėrimui dar trūksta plytų. Prašoma duosnių parapijiečių, Velykų švenčių proga, paaukoti vieną kitą tūkstantį plytų darbų užbaigimui.

— Gegužės pabaigoj, ar birželio pradžioj, užbaigiant misijas, yra projektuojama V. Zelinoj, šventoriuje, pastatyti gražų, stilingą lietuvišką kryžių.

ŠVENTORIAUS TVOROS UŽTVĒRIMUI

Nuo š. m. kovo 6 d. iki 27 d. aukojo:

P. Joteika	Cr.50.00
A. Stankevičius	40.00
J. Matelionis	20.00
M. Rinkevičienė	20.00
O. Petrauskienė	20.00
P. Šimonis	20.00
J. Paukštys	20.00
J. Paukštys	20.00
A. Skrebys	15.00
J. Dimša	10.00
U. Bagažinskienė	10.00
M. Mockienė	10.00
J. Simbelis	10.00
N. Budrukas	10.00
V. Butkevičius	10.00
N. N. aukotojas	10.00
Z. Dulinskas	5.00
V. Danevičienė	5.00
J. Mogila	5.00
Z. Baranauskas	5.00
A. Kunickas	5.00
J. Grigerevičius	5.00
U. Džiavienienė	5.00
Smulkių	25.00

Už aukas nuoširdžiai dėkojame.

Statybos Komitetas

— Kazys Baužys V. Zelinoje, Avenida Zelina 68, atidarė savo raštinę, kur atliekami įvairūs darbai bei patarnavimai.

Malonu, kad mūsų tautiečiai daro pažangą.

Ponų Baužių šeima yra nuoširdūs «Mūsų Lietuvos» bičiuliai.

LIETUVISKOS MUZIKOS KONCERTAS

SÃO PAULO KONSERVATORIJOS SALĖJE

Globojant Lietuvos Konsului p. Al. Polišaičiui, São Paulo lietuviškosios organizacijos (Lietuvių S-ga Brazilijoje, Lietuvių Kat. «Šv. Juozapo» B-nė, L. k. J. S-ga «Vytis») bendrai rengia lietuviškos muzikos koncertą, kuris įvyks São Paulo Konservatorijos salėje, Avenida São João 269, 1949 metų balandžio mėn. 2 d. šeštadienį, 20 val. Programoje pasirodys jungtinis Bendruomenės ir Vyčių choras, o taip pat ir atskirai, vadovaujant mūsų muzikams - p. J. Stankūnui ir F. Girdauskui. Lietuviškos dainos išpildyme dalyvaus ir mūsų kolonijos solistai. Mūsų liaudies meno kūrybai pavaizduoti į programą įtraukta ir tautinių šokių grupė.

Visiems gerai pažįstamas ir gerbiamas muzikas p. J. Stankūnas, kuris daugel metų su didele energija ir meile pasidarbo šiai kolonijai, gaivindamas mus lietuviška daina, šiame koncerte diriguos paskutinį kartą prieš išvykdamas į J. A. V. Šis vakaras kartu ir jo išleistuvių vakaras.

Kvietimus galima įsigyti Lietuvos Konsulate, pas liet. organizacijų pirminikus ir valdybų narius, «Mūsų Lietuvos» redakcijoje, Vila Zelinoje, Rua Venda Nova, 116. Visos vietos yra sėdimos. Prie įėjimo kvietimų nebus galima gauti.

RENGĖJAI.

PAŠTO DEŽUTĖ

Gauti laiškai sekantiems asmenims:

Antanui Lazdauskui,
Elv. Baziliauskienei,
Pranui Mikuckiui,
V. Baniui,
Daratai Našlaitienei,
G. Zazirskiui
Vytautui Skripkai,
J. Melanui,
S. Melanienei,
L. Juženaitei,
A. Kairiui,
J. Laugsteniui,
Vladui Tiškui,
Vladui Pumpučiu,
Stasiui Bacevičiui,
M. Ivauaskui ir N. Romanov.
Laiškus atsiitmti V. Zelinos klebonijoje.

— Šventoriaus pryšakiniai vartai jau dedami. Visai tvorai užbaigti trūksta 35.000 plytų.

Jei atsirastų 35 šeimos, kurios paaukotų po tūkstantį plytų, darbas tuoj būtų baigtas.

ESCRITORIO DE CONTABILDADE E DESPACHOS

VILA ZELINA

AVENIDA ZELINA, 68 (perto do largo).

KAZYS BAUŽYS, atidarė raštinę V. Zelinoje, netoli largo S. José.

D i r b a:

visokius dokumentus atidarymui, uždarymui ir pavertimo bizniu.

Pirkimai, pardavimai namų ir žemės. Daro inventorių išskaitymus iš namų, atlieka visus darbus įstaigose ir visokius dokumentus, pigiau kaip kitose raštinėse.

Neužmirškite pasiteirauti! Patarimai nemokamai.

KVIETIMAS

Balandžio mėn. 2 d. 7 val., Vila Zelinos bažnyčioje, bus atlaikytos ekzekvijos už mano mirusius tėvus, Juozą ir Oną Bacevičius. Gimines ir pažįstamus kviečiu dalyvauti pamaldose.

Marija Ambrazevičienė - Bacevičiutė.

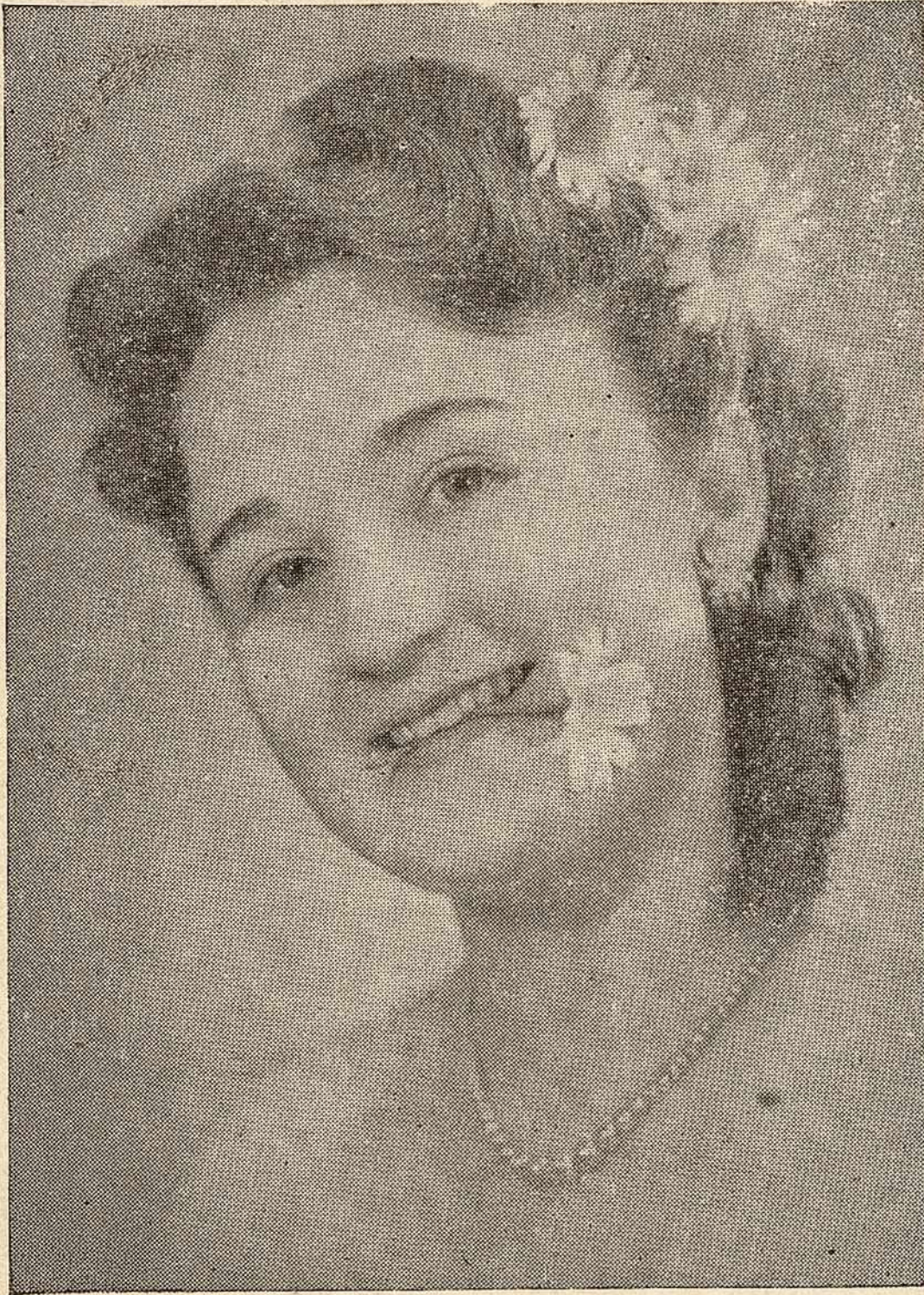
MĒGINK SAVO LAIME

Bendruomenės choras norėdamas įsigyti piano, leidžia loterijon 6 lempų radio, Zenith firmos, su moderniška vitrola. Rifos kainą tik Cr.\$5,00. Už Cr.\$5,00 gali laimėti radio su vitrola. Pats pirk ir kitam patark.

Rifų galima gauti pas Bendruomenės choristus, klebonijoje, vyrų brolijos narius.

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJoje

YIA ISORI - sopranas

LUBO MACIUK-MARTINI - tenoras

RUOŠIA UKRAINIEČIU SOLISTU

KONCERTA

kuris įvyks š. m. balandžio mėn. 23 d. 20 (8) valandą

RUA LITUANIA, 67 - (Alto da Moóca)

Koncerte dalyvaus žymūs ukrainiečių solistai

YIA ISORI - sopranas

ir

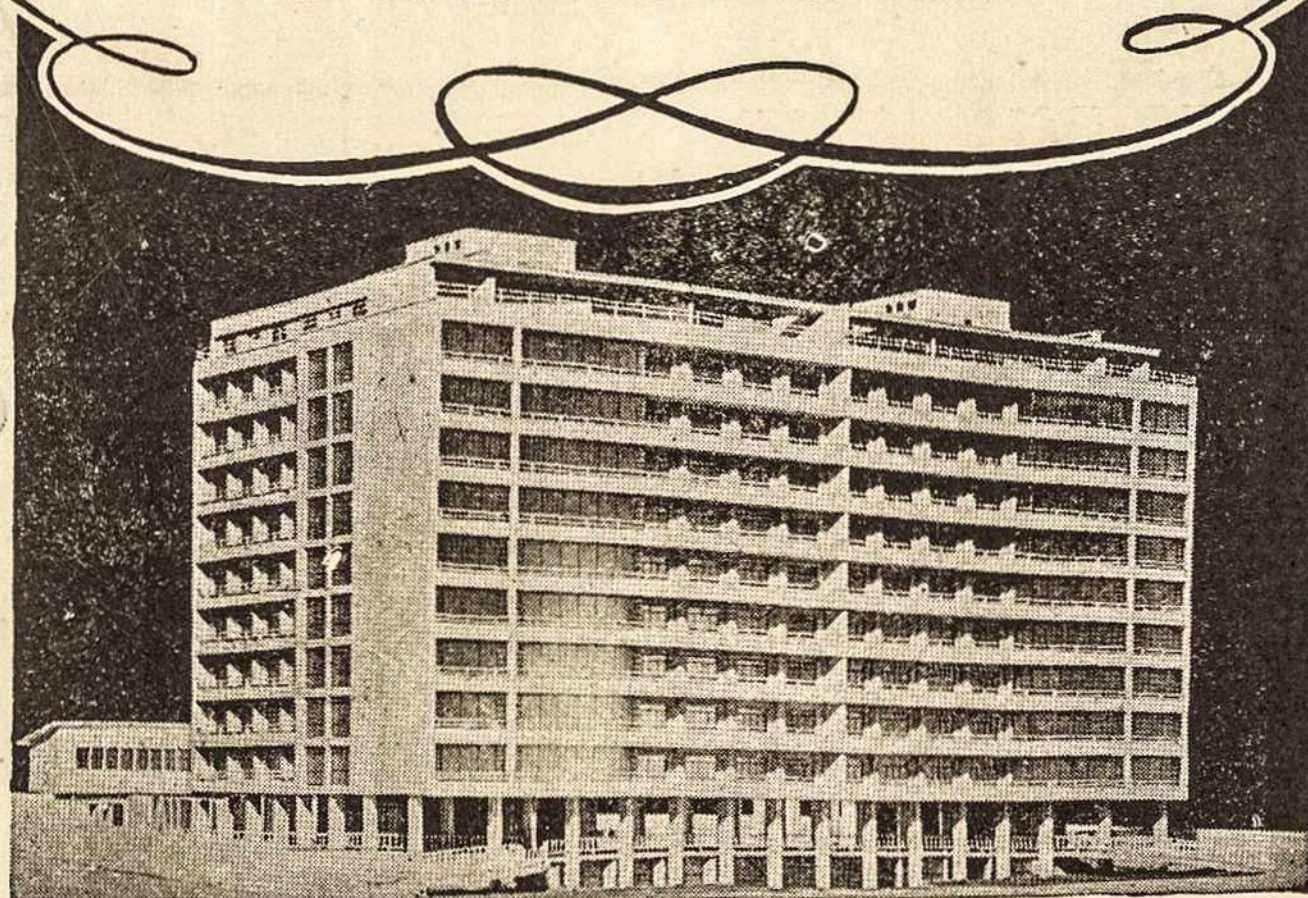
LUBO MACIUK-MARTINI - tenoras,

kurie su pasisekimu koncertavo Europoje ir Brazilijoje.

APARTAMENTOS

"PRUDENCIA"

Na inversão segura de capitais em bens imóveis no território nacional, como aplicação das nossas RESERVAS destinadas a cobrir os direitos que os nossos títulos garantem aos seus portadores, podemos desde já incluir os "APARTAMENTOS PRUDENCIA", atualmente em construção na Capital Paulista, no rico e tradicionalmente aristocrático bairro de Higienópolis. O magnífico edifício, modelar no gênero, no luxo e conforto de suas instalações moderníssimas, incluindo o custo do respectivo terreno, está orçado em cerca de

CR. \$ 25.000.000,00

PRUDENCIA CAPITALIZAÇÃO

APLANKYKITE

Naujai įrengtą ir
jaukiai dekoruotą
RESTORANĄ

Lietuviški valgiai. Malonus patarnavimas. Jauki aplinkuma. Pavyzdinga švara. Kainos prieinamos.

Praça Carlos Gomes, 180 - Tel. 6-2843 - S. Paulo

KOMERCIANTŲ DĖMESIUI!

Didelis pasirinkimas įvairaus tipo folhinių (kalend.)

Arte Grafica

LITUANIA LTDA.

DIRBA VISUS SPAUDOS DARBUS

PIEŠINIAI KLIŠĖS SPAUDA

RUA VENDA NOVA, 116 - V. ZELINA

Visą korespondenciją prašome adresuoti

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA" SAVO PRIETELIAMS

CASAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

**INDUSTRIA E COMERCIO DE
CALÇADOS MATELIONIS LTDA.**

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526
Rua São Caetano, 510

☆

FABRIKAS IR RAŠTINĖ:

Rua Javaés, 719
São Paulo

SIUNTINIAI

iš

Šveicarijos arba Danijos

Pačių paruošti siuntiniai ir
PINIGAI

geriausia persiūsti per

SOC. COM. TRANSATLANTICA LTDA.
Maisto skyrių

R. DOM JOSÉ DE BARROS, 264 - 3.º AND. S. 305

LIETUVISKAS RESTORANAS

VALGYKLA

— POVILO JOTEIKOS —

Skanūs pietūs, vakarienė,
užkandžiai, gėrimai, silkės,
lietuviški kopūstai, agurkai
košelienu, pizza napolitana

RUA DOS ITALIANOS, 711 - BOM RETIRO
Is Lgo. S. Bento eina onibusai 70 ir 71 iki galo. - Bondé 55

Savi pas savuosius

Composto e impresso na

ARTE-GRAFICA LITUANIA Ltda.
RUA VENDA NOVA, 116 - SÃO PAULO - VILA ZELINA